

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 66
20. února 2023

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2023/C 63/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2023/C 63/02 Věc C-246/21 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Evropský parlament v. Giulia Moi („Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Člen Evropského parlamentu – Zásada ne ultra petita – Předmět sporu – Právo na obhajobu – Článek 232 SFEU – Pravidla fungování Parlamentu – Článek 263 šestý pododstavec SFEU – Lhůta k podání žaloby – Vedlejší kasační opravný prostředek“) 2

2023/C 63/03 Věc C-279/21: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – X v. Udlændingenævnet („Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Článek 9 – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 10 odst. 1 – Článek 13 – Doložka standstill – Sloučení rodiny – Vnitrostátní právní úprava zavádějící nové restriktivnější podmínky v oblasti sloučení rodiny pro manžele/manželky tureckých státních příslušníků, kteří jsou držiteli povolení k trvalému pobytu v dotčeném členském státě – Uložení požadavku na složení zkoušky osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka tohoto členského státu tureckému pracovníkovi – Odůvodnění – Cíl zajistit úspěšnou integraci“) 2

2023/C 63/04	Věc C-288/21 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Universität Koblenz-Landau v. Evropsk vykonn agentura pro vzdělávání a kulturu (EACEA) („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Programy Tempus IV – Grantové dohody Ececis, Diusas a Deque – Systemove a opakovane nesrovnalosti – Návrh na uplne vracenı vyplacenych ástek – Právo být vyslechnut – Zásada proporcionality – Zásada ochrany legitimního oekavanı – Návrh na znovuotevření ústní asti řízení v prvním stupní – lanek 113 odst. 2 písm. c) jednacıho řádu Tribunálu“)	3
2023/C 63/05	Věc C-332/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (adost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Bucureti – Rumunsko) – Quadrant Amroq Beverages SRL v. Agentia Naionala de Administrare Fiscala – Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili („Řízení o předběžné otázce – Harmonizace danovych právních predpısı – Směrnice 92/83/EHS – Harmonizace struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholickych napojı – Spotřební daně – Líh – Osvobození od daně – lanek 27 odst. 1 písm. e) – Výroba přısad urcenych k vyroe potravín a nealkoholickych napojı s obsahem alkoholu nepřesahujıcım 1,2 % objemovych – Oblast působnosti – Zásady proporcionality a efektivıty“)	4
2023/C 63/06	Spojené věci C-383/21 a C-384/21: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (adosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Sambre & Biesme SCRL (C-383/21), Commune de Farciennes (C-384/21) v. Société wallonne du logement („Řízení o předběžné otázce – Veřejne zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Zadání veřejne zakázky bez zahajenı zadavacıho řízení – Veřejne zakázky mezi subjekty ve veřejnem sektoru – lanek 12 odst. 3 – Veřejne zakázky, jež jsou předmetem in-house zadávání – Pojem ‚obdobne ovládání‘ – Podmínky – Zastoupení všech zucastnenych veřejnych zadavatelı – lanek 12 odst. 4 – Smlouva mezi veřejnymi zadavatelı sledující společne cíle veřejneho zájmu – Pojem ‚spoluprace‘ – Podmínky – Neprovedení ve stanovenych lhůtách – Přımy účinek“)	5
2023/C 63/07	Věc C-392/21: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (adost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – TJ v. Inspectoratul General pentru Imigrari („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpenosti a zdraví zaměstnancí – Směrnice 90/270/EHS – lanek 9 odst. 3 – Práce se zobrazovacími jednotkami – Ochrana očí a zraku zaměstnancí – Zvlstnı zrak chránící pomucky – Brıly – Pořızenı zaměstnancem – Způsoby nhrady nakladı zaměstnavatelem“)	6
2023/C 63/08	Věc C-404/21: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (adost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Asti – Italie) – WP v. Istituto nazionale della previdenza sociale, Repubblica italiana („Řízení o předběžné otázce – Zaměstnanci Evropské centralnı banky (ECB) – Převod duchodovych narokı nabytych ve vnitrostátním důchodovém systému do důchodového systému ECB – lanek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spoluprace – Pracovní řád ECB – lanek 8 přılohy IIIa – Absence ustanovení vnitrostátního práva nebo dohody uzavřene mezi dotycnym lenskym státem a ECB“)	6
2023/C 63/09	Věc C-553/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (adost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Hamburg v. Shell Deutschland Oil GmbH („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/96/ES – Zdanění energetickych produktı a elektřiny – lanek 5 čtvrtá odrazka – Rozlišene sazby spotřební daně podle obchodního nebo neobchodního použitı těchto produktı – Osvobození od daně a fakultativní snızenı daně – Podání adosti o fakultativní snızenı daně po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem, avšak před uplynutím lhůty pro vymerenı dotčené daně – Zásada právní jistoty – Zásada efektivıty – Zásada proporcionality“)	7
2023/C 63/10	Věc C-656/21: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 [adost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – IM Gestao de Ativos (IMGA) – Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA a dalı v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2008/7/ES – lanek 5 odst. 2 písm. a) – Nepřıme daně z kapitalovych vkladı – Kolkovne ze služeb spočívajících v nabízení podılovych listí podılovych fondı pro kolektivní investování do převoditelnych cennych papırı s promennym kapitálem“)	8

2023/C 63/11	Věc C-20/22: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) v. Ministre des Solidarités et de la Santé („Řízení o předběžné otázce – Humánní léčivé přípravky – Směrnice 89/105/EHS – Transparentnost opatření upravujících ceny humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti veřejných systémů zdravotního pojištění – Článek 4 – Zmrazení cen všech léčivých přípravků nebo určitých kategorií léčivých přípravků – Vnitrostátní opatření týkající se pouze některých konkrétních léčivých přípravků – Stanovení maximální prodejní ceny některých léčivých přípravků pro zdravotnická zařízení“)	9
2023/C 63/12	Věc C-68/22 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Evropská investiční banka v. KL („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Zaměstnanci Evropské investiční banky (EIB) – Pojem ‚invalidita‘ – Prohlášení o pracovní schopnosti – Neodůvodněná nepřítomnost – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody“)	10
2023/C 63/13	Věc C-98/22: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Eurelec Trading SCRL, Scabel SA v. Ministre de l'Économie et des Finances („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odstavec 1 – Pojem ‚věci občanské a obchodní‘ – Žaloba veřejného orgánu znějící na určení, sankcionování a ukončení praktik omezujících hospodářskou soutěž“)	10
2023/C 63/14	Věc C-204/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úradom pre verejné obstarávanie – Slovensko) – Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., a Union zdravotná poisťovňa, a.s. („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Pojem ‚soud‘ – Strukturální a funkční kritéria – Výkon soudních nebo správních funkcí – Povinnost spolupráce předkládajícího orgánu – Směrnice 89/665/EHS a 2014/24/EU – Veřejné zakázky – Vnitrostátní orgán dohledu nad zadáváním veřejných zakázek – Oprávnění jednat z moci úřední – Sankční pravomoc – Rozhodnutí, proti kterým lze podat žalobu – Absence sporu před předkládajícím orgánem – Zjevná nepřipustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)	11
2023/C 63/15	Věc C-464/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG a Protect East Meath Limited v. An Bord Pleanála, The Attorney General, Irsko a Louth County Council („Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby postup nevyžadoval vysoké náklady – Působnost – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)	11
2023/C 63/16	Věc C-543/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH, Abbey Park a District Residents Association Baldoyle v. An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko, The Attorney General a Fingal County Council („Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Oblast působnosti – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)	12
2023/C 63/17	Věc C-616/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – GY v. An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko a The Attorney General („Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Oblast působnosti – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)	12
2023/C 63/18	Věc C-662/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 19. října 2022 – Airbnb Ireland UC v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	13

2023/C 63/19	Věc C-663/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 19. října 2022 – Expedia Inc. v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2023/C 63/20	Věc C-664/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Google Ireland Limited v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2023/C 63/21	Věc C-665/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	15
2023/C 63/22	Věc C-666/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Eg Vacation Rentals Ireland Limited v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	16
2023/C 63/23	Věc C-667/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	17
2023/C 63/24	Věc C-671/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 25. října 2022 – T GmbH v. Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau	19
2023/C 63/25	Věc C-714/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 22. listopadu 2022 – S.R.G. v. Profi Credit Bulgaria EOOD	19
2023/C 63/26	Věc C-727/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 25. listopadu 2022 – Friends of the Irish Environment CLG v. Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irsko a Attorney General	20
2023/C 63/27	Věc C-733/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 29. listopadu 2022 – Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravlenie na NAP v. „Valentina Heights“ EOOD	21
2023/C 63/28	Věc C-737/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 1. prosince 2022 – Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S v. BibMedia A/S	22
2023/C 63/29	Věc C-740/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Itä-Suomen hovioikeus (Finsko) dne 2. prosince 2022 – Endemol Shine Finland Oy	22
2023/C 63/30	Věc C-746/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 6. prosince 2022 – SLOVENSKÉ ENERGETICKÉ STROJÁRNE a.s. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2023/C 63/31	Věc C-777/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2022 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-502/19, Francesca Corneli v. ECB	24
2023/C 63/32	Věc C-781/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2022 LE proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 26. října 2022 ve věci T-475/20, LE v. Komise	25
2023/C 63/33	Věc C-787/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2022 „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. Srbac proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-81/21, „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. v. Komise	26

2023/C 63/34 Věc C-789/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2022 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-502/19, Francesca Corneli v. ECB 27

2023/C 63/35 Věc C-797/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. prosince 2022 Řeckou republikou proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-850/19, Řecká republika v. Evropská komise 28

Tribunál

2023/C 63/36 Věc T-586/14 RENV II: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise („Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Článek 2 odst. 8 až 10, články 19 a 20 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 8 až 10, články 19 a 20 nařízení (EU) 2016/1036] – Právo na přístup k důvěrným dokumentům – Zjevně nesprávné posouzení – Právo na obhajobu“) 30

2023/C 63/37 Věc T-111/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia a další v. Komise („Subvence – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 3 bod 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/1037 – Finanční příspěvek – Článek 3 bod 2 nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 7 odst. 1 písm. a) nařízení 2016/1037 – Výpočet výše napadnutelných subvencí – Článek 3 bod 1 písm. a), iv) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Jednání spočívající v ‚pověření‘ soukromého subjektu výkonem činnosti představující poskytování finančního příspěvku nebo v ‚nařízení‘ takové činnosti – Cena nižší než přiměřená – Příjmové či cenové podpory – Článek 28 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Použití dostupných údajů – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 8 odst. 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie – Článek 8 odst. 5 a 6 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Analýza přičtení újmy – Analýza nepřičtení újmy“) 31

2023/C 63/38 Věc T-126/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Autoridad Portuaria de Bilbao v. Komise („Státní podpory – Přístavní sektor – Režim osvobození od korporáční daně prováděném Španělskem ve prospěch přístavů z provincie Biskajsko – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem – Existující podpora – Zvýhodnění – Důkazní břemeno – Selektivní povaha – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vhodná opatření“) 31

2023/C 63/39 Věc T-138/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Ciliandra Perkasa v. Komise („Subvence – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 8 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/1037 – Cenové podbízení – Cenový tlak – Článek 8 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 3 bod 1 písm. a) bod i) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Přímý převod finančních prostředků – Článek 7 nařízení 2016/1037 – Výpočet výše výhody – Článek 8 odst. 1 a 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy – Právo na obhajobu“) 32

2023/C 63/40 Věc T-143/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo v. Komise („Dotace – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 8 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/1037 – Cenové podbízení – Tlak na ceny – Článek 8 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Článek 3 bod 1 písm. a), iv) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Jednání spočívající v ‚pověření‘ soukromého subjektu výkonem činnosti představující poskytování finančního příspěvku nebo v ‚nařízení‘ takové činnosti – Cena nižší než přiměřená – Příjmové či cenové podpory – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 3 bod 1 písm. a), i) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Přímý převod peněžních prostředků – Článek 7 nařízení 2016/1037 – Výpočet výše výhody – Článek 8 odst. 1 a 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy – Právo na obhajobu“) 33

2023/C 63/41	Věc T-526/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Devin v. EUIPO – Chaskovska tržovsko-pramišlena palata (DEVIN) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie DEVIN – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Zeměpisný název – Absence rozporu s veřejným pořádkem – Absence ochranné známky, která může klamat veřejnost – Článek 7 odst. 1 písm. c), f) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c), f) a g) nařízení (EU) 2017/1001] – Rozlišovací způsobilost získaná užíváním – Článek 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 2 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001] – Vedlejší žaloba“)	33
2023/C 63/42	Věc T-533/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Green Power Technologies v. Společný podnik pro klíčové digitální technologie („Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantové smlouvy – Způsobilé výdaje – Zpráva OLAF, která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vracení vyplacených částek – Důkazní břemeno – Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 – Vzájemná žaloba“)	34
2023/C 63/43	Věc T-687/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Jinan Meide Casting a další v. Komise („Dumping – Dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem, pocházejícího z Číny – Opětovné uložení konečného antidumpingového cla – Právní jistota – Legitimní očekávání – Zákaz zpětné účinnosti – Článek 10 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní článek 10 nařízení (EU) 2016/1036] – Přiměřenost – Celní evidence dovozu – Článek 14 odst. 5 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 14 odst. 5 nařízení 2016/1036)“)	35
2023/C 63/44	Věc T-753/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Green Power Technologies v. Komise („Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantová smlouva – Způsobilé výdaje – Zpráva OLAF, která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vracení vyplacených částek – Důkazní břemeno – Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 – Povinnost uvést odůvodnění – Bezdůvodné obohacení – Žaloba na neplatnost – Zpráva OLAF – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)	36
2023/C 63/45	Věc T-182/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PKK v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/ SZBP – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Použitelnost na situace ozbrojeného konfliktu – Teroristická skupina – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem – Orgán třetího státu – Přezkum – Povinnost uvést odůvodnění – Přiměřenost – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu“)	36
2023/C 63/46	Věc T-296/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – SU v. EIOPA („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Neobnovení – Postup obnovení smlouvy – Zohlednění hodnotících zpráv – Nedokončená hodnotící zpráva – Odpovědnost – Majetková újma – Ztráta příležitosti – Nemajetková újma – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Vykonalnost rozsudku Tribunálu“)	37
2023/C 63/47	Věc T-312/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – SY v. Komise („Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/374/19 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Žaloba na neplatnost – Změna oznámení o výběrovém řízení po částečném konání vstupních testů – Neexistence právního základu – Legitimní očekávání – Právní jistota – Vyšší moc – Rovné zacházení – Prospěch ze zvláštních opatření – Pořádání zkoušek na dálku – Vysoká míra úspěšnosti interních uchazečů – Žaloba pro nečinnost“)	38
2023/C 63/48	Věc T-346/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. ledna 2023 – Hecht Pharma v. EUIPO – Gufic BioSciences (Gufic) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Gufic – Řádné užívání ochranné známky – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Užívání na veřejnosti a užívání směřující navenek – Význam užívání – Povaha a forma užívání – Užívání pro výrobky, pro které je ochranná známka zapsána“)	39
2023/C 63/49	Věc T-358/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Hotel Cipriani v. EUIPO – Altunis (CIPRIANI FOOD) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie CIPRIANI FOOD – Řádné užívání ochranné známky – Povaha užívání – Článek 18 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Délka užívání – Článek 58 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)	40

2023/C 63/50	Věc T-440/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – TM v. ECB („Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Přijímání – Oznámení o volném pracovním místě – Řízení k obsazení pracovního místa [skryté důvěrné údaje] – Kritéria pro výběr – Pracovní zkušenosti – Odmítnutí kandidatury – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Zneužití pravomoci – Zájem služby – Odpovědnost – Majetková a nemajetková újma“)	40
2023/C 63/51	Věc T-490/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Vanhoudt v. EIB („Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Nábor – Oznámení o volném pracovním místě – Zamítnutí kandidatury – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Nesrovnalost ve výběrovém řízení – Zjevně nesprávné posouzení – Odpovědnost“)	41
2023/C 63/52	Věc T-530/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Pierre Lannier v. EUIPO – Pierre Lang Trading (PL) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující částečně se překrývající velká písmena ‚P‘ a ‚L‘ – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující zrcadlově se odrážející částečně se překrývající velká písmena ‚P‘ a ‚L‘ – Přípustnost odvolání před odvolacím senátem – Aktivní legitimace – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	42
2023/C 63/53	Věc T-553/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Agrarfrost v. EUIPO – McCain (Tvar smajlíku) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie – Tvar smajlíku – Řádné užívání ochranné známky – Článek 18 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Povaha užívání – Neexistence změny rozlišovací způsobilosti“)	42
2023/C 63/54	Věc T-636/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Eurol v. EUIPO – Pernsteiner (eurol LUBRICANTS) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka eurol LUBRICANTS – Starší národní slovní ochranná známka EUROLUBRICANTS – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Články 15 a 57 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní články 18 a 64 nařízení (EU) 2017/1001] – Užívání se souhlasem majitele ochranné známky – Neexistence změny rozlišovací způsobilosti – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	43
2023/C 63/55	Věc T-18/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Newport Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret v. EUIPO – Newport Europe (NEMPORT LIMAN İŞLETMELERİ) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NEMPORT LIMAN İŞLETMELERİ – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Newport – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	44
2023/C 63/56	Věc T-46/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Esedra v. Parlament („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Komplexní řízení struktury předškolního zařízení Parlamentu v Bruselu – Odmítnutí nabídky uchazeče – Mimořádně nízká nabídka – Soulad nabídky s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	44
2023/C 63/57	Věc T-735/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Rozhodnutí o snížení platu žalobce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	45
2023/C 63/58	Věc T-52/20: Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Rozhodnutí o opětovném zařazení – Návrh na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Návrh na náhradu újmy – Ztráta šance na povýšení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	45
2023/C 63/59	Věc T-280/20: Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	46

2023/C 63/60	Věc T-675/20: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – Leonardo v. Frontex („Přístup k dokumentům – Nařízení Rady (ES) č. 1049/2001 – Zadávací řízení – Služba leteckého dohledu – Systém dálkově řízeného letadla – Odmítnutí přístupu – Návrh obou hlavních účastníků řízení na nevydání rozhodnutí ve věci samé – Absence zpětvzetí návrhu – Řádný výkon spravedlnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	47
2023/C 63/61	Věc T-522/21: Usnesení Tribunálu ze dne 19. prosince 2022 – XH v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Povyšovací řízení 2020 – Rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto provedení změny ve spisu žalobkyně v systému Sysper 2 – Rozhodnutí o nepovýšení žalobkyně – Lhůta pro podání žaloby – Kogentní charakter – Počátek – Žádost o právní pomoc – Odklad lhůty – Počítání lhůty – Opožděnost – Působení náhody nebo vyšší moci – Omluvitelné pochybení – Nepřípustnost“)	47
2023/C 63/62	Věc T-709/21: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – WhatsApp Ireland v. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů („Žaloba na neplatnost – Ochrana osobních údajů – Návrh rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu – Řešení sporů mezi dozorovými úřady Evropským sborem pro ochranu osobních údajů – Závazné rozhodnutí – Článek 60 odst. 4 a čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 – Akt, který nelze napadnout žalobou – Přípravný akt – Neexistence bezprostředního dotčení“)	48
2023/C 63/63	Věc T-717/21: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – ICA Traffic v. Komise („Žaloba na neplatnost – Veřejné zakázky – Vyjednávací řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky – Dodávání dezinfekčních robotů do evropských nemocnic v souvislosti s krizí způsobenou pandemií covidu-19 – Maximální množství výrobků, které mají být dodány na základě rámcové dohody – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)	49
2023/C 63/64	Věc T-721/21: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Sunrise Medical a Sunrise Medical Logistics v. Komise („Žaloba na neplatnost – Celní unie – Společný celní sazebník – Celní a statistická nomenklatura – Zařazení do kombinované nomenklatury – Číslo celního sazebníku – Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)	49
2023/C 63/65	Věc T-751/21: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2022 – EMS v. EUIPO (AIRFLOW) („Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka AIRFLOW – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	50
2023/C 63/66	Věc T-110/22: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Kremer v. Komise („Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Starobní důchod – Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Unie – Převedení do unijního systému – Uznání odpracovaných let – Žaloba na neplatnost – Žádost o vrácení převedeného kapitálu, který nevedl k uznání let služby – Lhůta pro podání stížnosti – Bezdůvodné obohacení – Zjevná nepřipustnost“)	50
2023/C 63/67	Věc T-111/22: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Baert v. Komise („Veřejná služba – Starobní důchod – Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Unie – Převedení do unijního systému – Uznání odpracovaných let – Žaloba na neplatnost – Žádost o vrácení převedeného kapitálu, který nevedl k uznání let služby – Lhůta pro podání stížnosti – Bezdůvodné obohacení – Zjevná nepřipustnost“)	51
2023/C 63/68	Věc T-116/22 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. listopadu 2022 – Belavia v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření vzhledem k situaci v Bělorusku – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	52

2023/C 63/69	Věc T-264/22: Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2022 – Suicha v. EUIPO – Michael Kors (Switzerland) International (MK MARKTOMI MARKTOMI) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie MK MARKTOMI MARKTOMI – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie MK MICHAEL KORS – Relativní důvod neplatnosti – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	52
2023/C 63/70	Věc T-311/22: Usnesení Tribunálu ze dne 9. prosince 2022 – AMO Development v. EUIPO (Lékařské nástroje) („Průmyslový) vzor Společenství – (Průmyslové) vzory Společenství znázorňující lékařské nástroje – Nepodání žádosti o obnovu zápisu – Výmaz (průmyslových) vzorů po uplynutí doby platnosti zápisu – Žádost o navrácení do původního stavu – Článek 67 nařízení (ES) č. 6/2002 – Povinnost zachování péče – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	53
2023/C 63/71	Věc T-713/22: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Portumo Madeira a další v. Komise	54
2023/C 63/72	Věc T-720/22: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Nova Ship Invest v. Komise	55
2023/C 63/73	Věc T-724/22: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Neottolemo v. Komise	56
2023/C 63/74	Věc T-725/22: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Register.com v. Komise	56
2023/C 63/75	Věc T-760/22: Žaloba podaná dne 6. prosince 2022 – TB v. ENISA	57
2023/C 63/76	Věc T-786/22: Žaloba podaná dne 18. prosince 2022 – Frajese v. Komise	58
2023/C 63/77	Věc T-788/22: Žaloba podaná dne 19. prosince 2022 – PT v. Komise	60
2023/C 63/78	Věc T-790/22: Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Sberbank Europe v. ECB	60
2023/C 63/79	Věc T-797/22: Žaloba podaná dne 26. prosince 2022 – Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles a další v. Rada	61
2023/C 63/80	Věc T-798/22: Žaloba podaná dne 28. prosince 2022 – Ordre des avocats à la cour de Paris a Couturier v. Rada	62
2023/C 63/81	Věc T-803/22: Žaloba podaná dne 30. prosince 2022 – TZ v. Rada	64
2023/C 63/82	Věc T-830/22: Žaloba podaná dne 22. prosince 2022 – Polsko v. Evropská komise	64
2023/C 63/83	Věc T-831/22: Žaloba podaná dne 22. prosince 2022 – TO v. EUAA	65
2023/C 63/84	Věc T-3/23: Žaloba podaná dne 9. ledna 2023 – UA v. EUAA	66
2023/C 63/85	Věc T-5/23: Žaloba podaná dne 10. ledna 2023 – Illumina v. Komise	67
2023/C 63/86	Věc T-780/19: Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2022 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One v. Komise	68
2023/C 63/87	Věc T-76/22: Usnesení Tribunálu ze dne 19. prosince 2022 – Schwa-Medico v. EUIPO – Med El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)	68
2023/C 63/88	Věc T-443/22: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – PV v. Úřad evropského veřejného žalobce	68

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2023/C 63/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 54, 13.2.2023

Dřívější publikace

Úř. věst. C 45, 6.2.2023

Úř. věst. C 35, 30.1.2023

Úř. věst. C 24, 23.1.2023

Úř. věst. C 15, 16.1.2023

Úř. věst. C 7, 9.1.2023

Úř. věst. C 482, 19.12.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Evropský parlament v. Giulia Moi

(Věc C-246/21 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Člen Evropského parlamentu – Zásada ne ultra petita – Předmět sporu – Právo na obhajobu – Článek 232 SFEU – Pravidla fungování Parlamentu – Článek 263 šestý pododstavec SFEU – Lhůta k podání žaloby – Vedlejší kasační opravný prostředek“)

(2023/C 63/02)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský parlament (zástupci: T. Lazian, S. Seyr a M. Windisch, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Giulia Moi (zástupci: M. Pisano a P. Setzu, avvocati)

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.
- 3) Giulii Moi se ukládá náhrada nákladů řízení o vedlejších kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – X v. Udlændingenævnet

(Věc C-279/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Článek 9 – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 10 odst. 1 – Článek 13 – Doložka standstill – Sloučení rodiny – Vnitrostátní právní úprava zavádějící nové restriktivnější podmínky v oblasti sloučení rodiny pro manžele/manželky tureckých státních příslušníků, kteří jsou držiteli povolení k trvalému pobytu v dotčeném členském státě – Uložení požadavku na složení zkoušky osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka tohoto členského státu tureckému pracovníkovi – Odůvodnění – Cíl zajistit úspěšnou integraci“)

(2023/C 63/03)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: X

Žalovaná: Udlændingenævnet

Výrok

Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckou republikou

musí být vykládán v tom smyslu, že

vnitrostátní právní úprava zavedená po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotčeném členském státě, která podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka, který oprávněně pobývá v tomto členském státě, s jeho manželem nebo manželkou tím, že uvedený pracovník složí zkoušku osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka uvedeného členského státu, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení. Takové omezení nemůže být odůvodněno cílem spočívajícím v zajištění úspěšné integrace tohoto manžela či manželky, jelikož tato právní úprava neumožňuje příslušným orgánům zohlednit schopnost integrace vlastní tomuto manželovi/této manželce ani jiné faktory než úspěšné složení takové zkoušky, které dokládají skutečnou integraci uvedeného pracovníka v dotyčném členském státě, a tudíž jeho schopnost pomoci své (mu) manželovi/manželce se v tomto státě integrovat.

(¹) Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Universität Koblenz-Landau v. Evropská výkonná agentura pro vzdělávání a kulturu (EACEA)

(Věc C-288/21 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Programy Tempus IV – Grantové dohody Ececis, Diusas a Deque – Systémové a opakované nesrovnalosti – Návrh na úplné vrácení vyplacených částek – Právo být vyslechnut – Zásada proporcionality – Zásada ochrany legitimního očekávání – Návrh na znovuotevření ústní části řízení v prvním stupni – Článek 113 odst. 2 písm. c) jednacího řádu Tribunálu“)

(2023/C 63/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Universität Koblenz-Landau (zástupci: R. Di Prato a C. von der Lühe, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská výkonná agentura pro vzdělávání a kulturu (EACEA) (zástupci: H. Monet a N. Sbrilli, zmocněnci, ve spolupráci s R. van der Houtem, advocaat a C. Wagnerem, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Universität Koblenz-Landau se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – Quadrant Amroq Beverages SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-332/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Směrnice 92/83/EHS – Harmonizace struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů – Spotřební daně – Lih – Osvobození od daně – Článek 27 odst. 1 písm. e) – Výroba přísad určených k výrobě potravin a nealkoholických nápojů s obsahem alkoholu nepřesahujícím 1,2 % objemových – Oblast působnosti – Zásady proporcionality a efektivity“)

(2023/C 63/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Quadrant Amroq Beverages SRL

Žalovaná: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Výrok

- 1) Článek 27 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů

musí být vykládán v tom smyslu, že

jak na lih, který se použije, tak na lih, který již byl použit pro výrobu přísad určených k výrobě nealkoholických nápojů, jejichž obsah alkoholu nepřesahuje 1,2 % objemových, se vztahuje osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení.

- 2) Článek 27 odst. 1 písm. e) směrnice 92/83

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud je lih propuštěn ke spotřebě v členském státě, ve kterém je osvobozen od spotřební daně, neboť byl použit pro výrobu přísad při výrobě nealkoholických nápojů, jejichž obsah alkoholu nepřesahuje 1,2 % objemových, a následně je uváděn na trh v jiném členském státě, je tento členský stát povinen zacházet na svém území s tímto lihem stejným způsobem, pokud první členský stát správně uplatnil osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení a neexistuje žádná indicie o daňovém úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

- 3) Článek 27 odst. 1 písm. e) směrnice 92/83

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání právní úpravě členského státu, která podmiňuje poskytnutí výhody osvobození od daně hospodářskému subjektu, který na jeho území uvádí na trh výrobky zakoupené od prodejce nacházejícího se na území jiného členského státu, v němž jsou výrobky vyráběny, propuštěny ke spotřebě a osvobozeny od spotřební daně podle tohoto ustanovení, tím, že má tento subjekt postavení registrovaného příjemce a tento prodejce má postavení oprávněného skladovatele, ledaže z konkrétních, objektivních a ověřitelných skutečností vyplývá, že tyto podmínky jsou nezbytné pro zajištění správného a jednoznačného uplatňování tohoto osvobození od daně a pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgique) – Sambre & Biesme SCRL (C-383/21), Commune de Farciennes (C-384/21) v. Société wallonne du logement

(Spojené věci C-383/21 a C-384/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Zadání veřejné zakázky bez zahájení zadávacího řízení – Veřejné zakázky mezi subjekty ve veřejném sektoru – Článek 12 odst. 3 – Veřejné zakázky, jež jsou předmětem in-house zadávání – Pojem ‚obdobné ovládnutí‘ – Podmínky – Zastoupení všech zúčastněných veřejných zadavatelů – Článek 12 odst. 4 – Smlouva mezi veřejnými zadavateli sledující společné cíle veřejného zájmu – Pojem ‚spolupráce‘ – Podmínky – Neprovedení ve stanovených lhůtách – Přímý účinek“)

(2023/C 63/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sambre & Biesme SCRL (C-383/21), Commune de Farciennes (C-384/21)

Žalovaná: Société wallonne du logement

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES

musí být vykládán v tom smyslu, že

má přímé účinky v rámci sporů mezi právníckými osobami veřejného práva, které se týkají přímého zadávání veřejných zakázek, ačkoli dotyčný členský stát neprovedl tuto směrnici do vnitrostátního právního řádu ve stanovených lhůtách.

- 2) Článek 12 odst. 3 druhý pododstavec písm. i) směrnice 2014/24

musí být vykládán v tom smyslu, že

za účelem prokázání, že veřejný zadavatel ovládá společně s jinými veřejnými zadavateli právníckou osobu, které byla zakázka zadána, obdobně, jako ovládají vlastní organizační složky, není požadavek uvedený v tomto ustanovení, aby byl veřejný zadavatel zastoupen v rozhodovacích orgánech ovládané právnícké osoby, splněn již z důvodu, že ve správní radě této právnícké osoby zasedá zástupce jiného veřejného zadavatele, který je rovněž členem správní rady prvního veřejného zadavatele.

- 3) Článek 12 odst. 4 směrnice 2014/24

musí být vykládán v tom smyslu, že

z oblasti působnosti této směrnice není vyloučena veřejná zakázka, kterou jsou veřejnému zadavateli svěřeny úkoly veřejné služby, které spadají do rámce vztahu spolupráce mezi jinými veřejnými zadavateli, pokud při plnění takových úkolů veřejný zadavatel, kterému byly tyto úkoly svěřeny, neusiluje o dosažení cílů, které by sdílel s ostatními veřejnými zadavateli, ale pouze přispívá k dosažení cílů, které mají společné pouze tyto ostatní veřejní zadavatelé.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – TJ v. Inspectoratul General pentru Imigrări

(Věc C-392/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví zaměstnanců – Směrnice 90/270/EHS – Článek 9 odst. 3 – Práce se zobrazovacími jednotkami – Ochrana očí a zraku zaměstnanců – Zvláštní zrak chránící pomůcky – Brýle – Pořízení zaměstnancem – Způsoby náhrady nákladů zaměstnavatelem“)

(2023/C 63/07)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: TJ

Žalovaný: Inspectoratul General pentru Imigrări

Výrok

- 1) Článek 9 odst. 3 směrnice Rady 90/270/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro práci se zobrazovacími jednotkami (pátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)

musí být vykládán v tom smyslu, že

„zvláštní zrak chránící pomůcky“ ve smyslu tohoto ustanovení zahrnují dioptrické brýle určené specificky ke korekci a prevenci zrakových potíží souvisejících s prací zahrnující práci se zobrazovací jednotkou. Kromě toho nejsou tyto „zvláštní zrak chránící pomůcky“ omezeny na pomůcky používané výlučně při výkonu povolání.

- 2) Článek 9 odst. 3 a 4 směrnice 90/270

musí být vykládán v tom smyslu, že

povinnost zaměstnavatele poskytnout dotčeným zaměstnancům zvláštní zrak chránící pomůcku, stanovená v tomto ustanovení, může být splněna přímým poskytnutím uvedené pomůcky zaměstnavatelem, nebo prostřednictvím náhrady nezbytných výdajů vynaložených zaměstnancem, avšak nikoli vyplácením obecného mzdového příplatku zaměstnanci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 391, 27.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Asti – Itálie) – WP v. Istituto nazionale della previdenza sociale, Repubblica italiana

(Věc C-404/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zaměstnanci Evropské centrální banky (ECB) – Převod důchodových nároků nabytých ve vnitrostátním důchodovém systému do důchodového systému ECB – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Pracovní řád ECB – Článek 8 přílohy IIIa – Absence ustanovení vnitrostátního práva nebo dohody uzavřené mezi dotyčným členským státem a ECB“)

(2023/C 63/08)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Asti

Účastníci původního řízení

Žalobce: WP

Žalovaní: Istituto nazionale della previdenza sociale, Repubblica italiana

Výrok

- 1) Články 45 a 48 SFEU, čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie a čl. 8 písm. a) přílohy IIIa rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 9. června 1998 o přijetí pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky, ve znění ze dne 31. března 1999,

musí být vykládány v tom smyslu, že

pokud nebyla uzavřena dohoda mezi Evropskou centrální bankou (ECB) a dotčeným členským státem, nebrání právní úpravě ani správní praxi tohoto členského státu, jež neumožňuje zaměstnanci ECB převést do důchodového systému ECB částku odpovídající nárokům na důchod, které nabyt v důchodovém systému uvedeného členského státu. Článek 4 odst. 3 SEU však v souladu se zásadou loajální spolupráce zakotvenou v tomto ustanovení vyžaduje, aby se členský stát, jemuž ECB navrhla uzavření dohody na základě tohoto čl. 8 písm. a) přílohy IIIa o převodu nároků na důchod nabytých jejími zaměstnanci v důchodovém systému tohoto členského státu do důchodového systému ECB, aktivně a v dobré víře podílel na jednáních, jejichž cílem je uzavřít s ECB takovou dohodu po zahájení jednání.

- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že neopravňuje soud členského státu, na který se obrátil zaměstnanec Evropské centrální banky (ECB), k tomu, aby nařídil převod nároků na důchod nabytých touto osobou v důchodovém systému tohoto členského státu do důchodového systému ECB v případě, že neexistuje ustanovení vnitrostátního práva nebo dohoda uzavřená mezi dotyčným členským státem a ECB, které by takový převod stanovily. Naproti tomu, pokud z důvodu, že tento členský stát porušil svou povinnost, jež vyplývá ze zásady loajální spolupráce zakotvené v čl. 4 odst. 3 SEU, aktivně a v dobré víře se podílet na jednáních s ECB za účelem uzavření dohody o převodu nároků na důchod, si tento zaměstnanec ECB nemůže nechat převést nároky na důchod, které nabyt v důchodovém systému uvedeného členského státu, do důchodového systému ECB, vyžaduje toto ustanovení, aby takový soud přijal veškerá opatření stanovená vnitrostátními procesními předpisy s cílem zajistit splnění této povinnosti příslušným vnitrostátním orgánem.

(¹) Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Hamburg v. Shell Deutschland Oil GmbH

(Věc C-553/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/96/ES – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Článek 5 čtvrtá odrážka – Rozlišené sazby spotřební daně podle obchodního nebo neobchodního použití těchto produktů – Osvobození od daně a fakultativní snížení daně – Podání žádosti o fakultativní snížení daně po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem, avšak před uplynutím lhůty pro vyměření dotčené daně – Zásada právní jistoty – Zásada efektivity – Zásada proporcionality“)

(2023/C 63/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hauptzollamt Hamburg

Žalovaná: Shell Deutschland Oil GmbH

Výrok

Zásada efektivity a zásada proporcionality jakožto obecné zásady unijního práva musí být vykládány v tom smyslu, že v rámci provádění takového ustanovení, jako je ustanovení čl. 5 čtvrté odrážky směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, které členským státům umožňuje, aby za určitých podmínek uplatňovaly rozdílné sazby daně v případě rozlišování mezi používáním energetických produktů a elektřiny obchodní a neobchodní povahy, na které se vztahuje tato směrnice, brání vnitrostátní právní úpravě, podle které příslušné orgány členského státu musí automaticky a bez výjimky zamítnout žádost o osvobození od daně podanou ve lhůtě pro vyměření dotčené daně stanovené vnitrostátní právní úpravou pouze z toho důvodu, že žadatel nedodržel lhůtu stanovenou tímto právem pro podání takové žádosti.

(¹) Úř. věst. C 490, 6.12.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – IM Gestão de Ativos (IMGA) – Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA a další v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-656/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2008/7/ES – Článek 5 odst. 2 písm. a) – Nepřímé daně z kapitálových vkladů – Kolkovné ze služeb spočívajících v nabízení podílových listů podílových fondů pro kolektivní investování do převoditelných cenných papírů s proměnným kapitálem“)

(2023/C 63/10)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobci: IM Gestão de Ativos (IMGA) – Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA, IMGA Rendimento Semestral, IMGA Ações Portugal Cat A, IMGA Ações América Cat A, IMGA Mercados Emergentes, IMGA Eurofinanceiras, IMGA Eurocarteira, IMGA Rendimento Mais, IMGA Investimento PPR, IMGA Alocação Moderada Cat A, IMGA Alocação Dinâmica Cat A, IMGA Global Equities Selection Cat A, IMGA Liquidez Cat A, IMGA Money Market Cat A, IMGA Euro Taxa Variável Cat A, IMGA Dívida Pública Europeia, IMGA Retorno Global Cat A, IMGA Poupança PPR, IMGA Alocação Conservadora Cat A, IMGA Iberia Equities ESG Cat A, IMGA Iberia Fixed Income ESG Cat A, IMGA Alternativo, CA Curto Prazo, IMGA Ações Europa, IMGA Flexível Cat A, CA Monetário, CA Rendimento, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida 35-44, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida 45-54, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida + 55, Eurobic Seleção Top, IMGA European Equities Cat A

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 5 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, podle které se kolkovně vybírá jednak z odměny, kterou dostává finanční instituce od správcovské společnosti podílových fondů za poskytování služeb nabízení, které směřují k úpisu nově vydaných podílových listů, a to ve snaze získat nové kapitálové vklady, a jednak z částek, které dostává tato správcovská společnost od podílových fondů, pokud tyto částky zahrnují odměnu, kterou uvedená správcovská společnost zaplatila finančním institucím za tyto služby nabízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) v. Ministre des Solidarités et de la Santé

(Věc C-20/22) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Humánní léčivé přípravky – Směrnice 89/105/EHS – Transparentnost opatření upravujících ceny humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti veřejných systémů zdravotního pojištění – Článek 4 – Zmrazení cen všech léčivých přípravků nebo určitých kategorií léčivých přípravků – Vnitrostátní opatření týkající se pouze některých konkrétních léčivých přípravků – Stanovení maximální prodejní ceny některých léčivých přípravků pro zdravotnická zařízení“)

(2023/C 63/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM)

Žalovaný: Ministre des Solidarités et de la Santé

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem „zmrazení cen všech léčivých přípravků nebo určitých kategorií léčivých přípravků“ nezahrnuje opatření, jehož účelem je kontrolovat ceny některých konkrétních léčivých přípravků.

(¹) Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 – Evropská investiční banka v. KL

(Věc C-68/22 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Zaměstnanci Evropské investiční banky (EIB) – Pojem ‚invalidita‘ – Prohlášení o pracovní schopnosti – Neodůvodněná nepřítomnost – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody“)

(2023/C 63/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská investiční banka (zástupkyně: G. Faedo a I. Zanin, zmocněnkyně, ve spolupráci s A. Duron, advokátkou)

Další účastník řízení: KL (zástupkyně: A. Champetier a L. Levi, advokátky)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská investiční banka (EIB) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené KL.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 30.5.2022.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Eurelec Trading SCRL, Scabel SA v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-98/22) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odstavec 1 – Pojem ‚věci občanské a obchodní‘ – Žaloba veřejného orgánu znějící na určení, sankcionování a ukončení praktik omezujících hospodářskou soutěž“)

(2023/C 63/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurelec Trading SCRL, Scabel SA

Žalovaný: Ministre de l'Économie et des Finances

Za účasti: Groupement d'achat des centres Édouard Leclerc (GALEC), Association des centres distributeurs Édouard Leclerc (ACDLEC)

Výrok

Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

musí být vykládán v tom smyslu, že:

pojem „věci občanské a obchodní“ ve smyslu tohoto ustanovení nezahrnuje žalobu orgánu veřejné moci členského státu směřující proti společnostem usazeným v jiném členském státě za účelem určení, sankcionování a ukončení praktik omezujících hospodářskou soutěž vůči dodavatelům usazeným v prvním členském státě, pokud má tento orgán veřejné moci výjimečnou aktivní legitimaci nebo vykonává výjimečné vyšetřovací pravomoci, které jdou nad rámec pravidel obecného práva použitelných ve vztazích mezi jednotlivci.

(¹) Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úradom pre verejné obstarávanie – Slovensko) – Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., a Union zdravotná poisťovňa, a.s.

(Věc C-204/22) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Pojem ‚soud‘ – Strukturální a funkční kritéria – Výkon soudních nebo správních funkcí – Povinnost spolupráce předkládajícího orgánu – Směrnice 89/665/EHS a 2014/24/EU – Veřejné zakázky – Vnitrostátní orgán dohledu nad zadáváním veřejných zakázek – Oprávnění jednat z moci úřední – Sankční pravomoc – Rozhodnutí, proti kterým lze podat žalobu – Absence sporu před předkládajícím orgánem – Zjevná nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2023/C 63/14)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Úrad pre verejné obstarávanie

Účastníci původního řízení

Řízení zahájené proti: Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecné zdravotné poisťovní, a.s., Dôvera zdravotné poisťovní, a.s. a Union zdravotné poisťovní, a.s.

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená rozhodnutím Úradu pre verejné obstarávanie (úrad pro veřejné zakázky, Slovensko) ze dne 16. března 2022 je zjevně nepřipustná.

(¹) Datum doručení: 16.3.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG a Protect East Meath Limited v. An Bord Pleanála, The Attorney General, Irsko a Louth County Council

(Věc C-464/22) (¹)

(„Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby postup nevyžadoval vysoké náklady – Působnost – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)

(2023/C 63/15)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG a Protect East Meath Limited

Odpůrci: An Bord Pleanála, The Attorney General, Irsko a Louth County Council

Výrok

Usnesením ze dne 8. prosince 2022 předseda devátého senátu rozhodl, že se věc C-464/22 vyškrtává z rejstříku Soudního dvora.

⁽¹⁾ Datum doručení 11.7.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH, Abbey Park a District Residents Association Baldoyle v. An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko, The Attorney General a Fingal County Council

(Věc C-543/22) ⁽¹⁾

(„Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Oblast působnosti – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)

(2023/C 63/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH a Abbey Park and District Residents Association Baldoyle

Žalovaní: An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko, The Attorney General a Fingal County Council

Výrok

Usnesením ze dne 8. prosince 2022 předseda devátého senátu nařídil, aby věc C-543/22 byla vyškrtnuta z rejstříku Soudního dvora.

⁽¹⁾ Datum doručení 11.8.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – GY v. An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko a The Attorney General

(Věc C-616/22) ⁽¹⁾

(„Aarhuská úmluva – Přístup k právní ochraně – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Oblast působnosti – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního procesního práva“)

(2023/C 63/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: GY

Žalovaní: An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irsko a The Attorney General

Výrok

Usnesením ze dne 8. prosince 2022 předseda devátého senátu nařídil, aby věc C-616/22 byla vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

(¹) Datum doručení 23.9.2022.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 19. října 2022 – Airbnb Ireland UC v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-662/22)

(2023/C 63/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Airbnb Ireland UC

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150 (¹) vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládá poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelům internetových vyhledávačů povinnost zápisu v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 2) Ukládá směrnice (EU) 2015/1535 (²) členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?
- 3) Brání článek 3 směrnice 2000/31/ES (³) tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 4) Brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 SFEU a v článku 16 směrnice 2006/123/ES (⁴) tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?

- 5) Ukládá čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2000/31/ES členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikované znění) (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).
- (⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 19. října 2022 – Expedia Inc. v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-663/22)

(2023/C 63/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Expedia Inc.

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150 (¹), a zejména jeho článek 15, jakož i zásada proporcionality právní úpravě členského státu nebo opatření přijatému nezávislým vnitrostátním orgánem – jako jsou právní úprava a opatření uvedené v odůvodnění – které ukládají zahraničním poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb povinnost předložit prohlášení obsahující informace, které nesouvisí s účelem téhož nařízení?
- 2) Lze v každém případě informace požadované předáním systematického hospodářského prohlášení považovat za relevantní a zásadní pro účely řádného a účinného provádění nařízení (EU) 2019/1150?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Google Ireland Limited v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-664/22)

(2023/C 63/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Google Ireland Limited

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je zápis do zvláštního rejstříku a placení finančního příspěvku? Konkrétně porušuje toto vnitrostátní ustanovení článek 3 směrnice o elektronickém obchodu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 ⁽¹⁾), podle něhož poskytovatel služeb informační společnosti – v projednávaném případě společnost Google Ireland Limited – podléhá výlučně právu členského státu, v němž je usazen?
- 2) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti? Konkrétně brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 [SFEU], jakož i obdobné zásady vyplývající ze směrnic 2006/123/ES ⁽²⁾ a 2000/31/ES, vnitrostátnímu opatření, které ukládá zprostředkovatelům působícím v Itálii, kteří tam nejsou usazeni, dodatečné povinnosti oproti povinnostem stanoveným ve státě jejich původu pro výkon stejné činnosti?
- 3) Ukládá unijní právo, a zejména směrnice (EU) 2015/1535 ⁽³⁾ italskému státu povinnost oznámit Komisi zavedení povinnosti zápisu v rejstříku, která je stanovena pro poskytovatele online zprostředkovatelských služeb a poskytovatele internetových vyhledávačů? Konkrétně musí být čl. 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka směrnice 2000/31 vykládán v tom smyslu, že se jednotlivec usazený v jiném členském státě než v Itálii může bránit tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření přijatá italským zákonodárcem (podle čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020), která mohou omezit volný pohyb služby informační společnosti, pokud tato opatření nebyla oznámena v souladu s tímto ustanovením?
- 4) Brání nařízení (EU) 2019/1150 ⁽⁴⁾, a zejména článek 15, jakož i zásada proporcionality právní úpravě členského státu nebo opatření nezávislého vnitrostátního orgánu, které ukládají poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb působícím v členském státě povinnost zápisu v rejstříku provozovatelů komunikací, na kterou navazuje řada formálních a procesních povinností, povinnost platit příspěvky a zákaz dosahovat zisků přesahujících určitou výši?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-665/22)

(2023/C 63/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amazon Services Europe Sàrl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽¹⁾ vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které za specifickým účelem zajištění přiměřeného a účinného vymáhání tohoto nařízení, mimo jiné prostřednictvím shromažďování relevantních informací, ukládá poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelům internetových vyhledávačů povinnost pravidelně předávat relevantní informace o svých příjmech?
- 2) Lze na základě nařízení (EU) 2019/1150 považovat informace uvedené v systematickém hospodářském prohlášení, které se týkají především dosažených příjmů, za relevantní a zásadní s ohledem na cíl sledovaný tímto nařízením?
- 3) Ukládá směrnice (EU) 2015/1535⁽²⁾ členským státům, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni předávat prohlášení obsahující relevantní informace o svých příjmech, přičemž porušení této povinnosti vede k uložení peněžitých sankcí? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?
- 4) Brání článek 3 směrnice 2000/31/ES⁽³⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly ustanovení, která za deklarovaným účelem zajistit vymáhání nařízení (EU) 2019/1150 stanoví pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je povinnost předávat prohlášení obsahující relevantní informace o jejich příjmech, jejíž porušení vede k uložení peněžitých sankcí?
- 5) Brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 SFEU a článek 16 směrnice 2006/123/ES⁽⁴⁾ a [směrnice] 2000/31/ES tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly ustanovení, která za deklarovaným účelem zajistit vymáhání nařízení (EU) 2019/1150 stanoví pro provozovatele usazené v jiném evropském státě dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je povinnost předávat prohlášení obsahující relevantní informace o jejich příjmech, jejíž porušení vede k uložení peněžitých sankcí?
- 6) Ukládá čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2000/31/ES členským státům, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni předávat prohlášení obsahující relevantní informace o svých příjmech, přičemž porušení této povinnosti vede k uložení peněžitých sankcí? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Eg Vacation Rentals Ireland Limited v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-666/22)

(2023/C 63/22)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eg Vacation Rentals Ireland Limited

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je zápis do zvláštního rejstříku a placení finančního příspěvku? Konkrétně porušuje toto vnitrostátní ustanovení článek 3 směrnice o elektronickém obchodu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000⁽¹⁾), podle něhož poskytovatel služeb informační společnosti podléhá právu [...] členského státu, v němž je usazen?
- 2) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti? Konkrétně brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 [SFEU], jakož i obdobné zásady vyplývající ze směrnic 2006/123/ES⁽²⁾ a 2000/31/ES, vnitrostátnímu opatření, které ukládá zprostředkovatelům působícím v Itálii, kteří tam nejsou usazeni, povinnost zápisu v rejstříku, což znamená dodatečné povinnosti oproti povinnostem stanoveným ve státě jejich původu pro výkon stejné činnosti?
- 3) Ukládá unijní právo, a zejména směrnice (EU) 2015/1535⁽³⁾ italskému státu povinnost oznámit Komisi zavedení povinnosti zápisu v rejstříku, která je stanovena pro poskytovatele online zprostředkovatelských služeb a poskytovatele internetových vyhledávačů? Konkrétně musí být čl. 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka směrnice 2000/31 vykládán v tom smyslu, že se jednotlivec usazený v jiném členském státě než v Itálii může bránit tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření přijatá italským zákonodárcem (podle čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020), která mohou omezit volný pohyb služby informační společnosti, pokud tato opatření nebyla oznámena v souladu s tímto ustanovením?
- 4) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽⁴⁾, a zejména článek 15, jakož i zásada proporcionality právní úpravě členského státu nebo opatření nezávislého vnitrostátního orgánu, které ukládají poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb působícím v členském státě povinnost zápisu v rejstříku provozovatelů komunikací, na kterou navazuje řada formálních a procesních povinností, povinnost platit příspěvky a zákaz dosahovat zisků přesahujících určitou výši?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd.13/25 s. 399).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-667/22)

(2023/C 63/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amazon Services Europe Sàrl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽¹⁾ vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládá poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelům internetových vyhledávačů povinnost zápisu v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 2) Ukládá směrnice (EU) 2015/1535⁽²⁾ členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?
- 3) Brání článek 3 směrnice 2000/31/ES⁽³⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 4) Brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 SFEU a v článku 16 směrnice 2006/123/ES⁽⁴⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 5) Ukládá čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2000/31/ES členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 25. října 2022 – T GmbH v. Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

(Věc C-671/22)

(2023/C 63/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: T GmbH

Žalovaný: Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

Předběžné otázky

1) Musí být příloha V bod 1.2.2 (Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu jezer) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/EG ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že pod pojmem „narušené podmínky“, který je uveden v tabulce „složky biologické kvality“, řádek „fauna ryb“, sloupec „velmi dobrý stav“, je nutno chápat výlučně antropogenními vlivy na složky fyzikálně-chemické a hydromorfologické kvality?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

2) Musí být uvedené ustanovení vykládáno v tom smyslu, že odchylka složky biologické kvality „fauna ryb“ od velmi dobrého stavu, jejíž příčinou jsou jiné rušivé vlivy než antropogenní vlivy na složky fyzikálně-chemické a hydromorfologické kvality, vede k tomu, že složka biologické kvality „fauna ryb“ nemůže být klasifikována ani jako „v dobrém stavu“ nebo ve „středním stavu“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, L 327, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 22. listopadu 2022 – S.R.G. v. Profi Credit Bulgaria EOOD

(Věc C-714/22)

(2023/C 63/25)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: S.R.G.

Žalovaná: Profi Credit Bulgaria EOOD

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 písm. g) směrnice 2008/48/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že poplatky za vedlejší plnění, které byly dohodnuty ke smlouvě o spotřebitelském úvěru, jako jsou poplatky za možnost odložit a snížit splátky, představují část roční procentní sazby nákladů tohoto úvěru?

2. Musí být čl. 10 odst. 2 písm. g) směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že nesprávné uvedení roční procentní sazby nákladů v úvěrové smlouvě uzavřené mezi podnikatelem a spotřebitelem jako dlužníkem musí být považováno za neuvedení roční procentní sazby nákladů v úvěrové smlouvě a vnitrostátní soud musí uplatnit právní důsledky, které vnitrostátní právo stanoví pro případ, že ve smlouvě o spotřebitelském úvěru není uvedena roční procentní sazba nákladů?

3. Musí být článek [23] směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že sankce, kterou stanoví vnitrostátní právo v podobě neplatnosti smlouvy o spotřebitelském úvěru, v důsledku čehož musí být vrácena pouze poskytnutá částka kapitálu, je přiměřená, pokud ve smlouvě o spotřebitelském úvěru není přesně uvedena roční procentní sazba nákladů?
4. Musí být čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 93/13/EHS ^(?) vykládán v tom smyslu, že poplatky za balíček vedlejších plnění, které jsou stanoveny v samostatné dodatkové dohodě ke smlouvě o spotřebitelském úvěru jakožto hlavní smlouvě, musí být považovány za součást hlavního předmětu smlouvy a nemohou proto být předmětem přezkumu zneužívající povahy?
5. Musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ve spojení s bodem 1 písm. o) přílohy této směrnice vykládán v tom smyslu, že ujednání smlouvy o vedlejších plněních ke smlouvě o spotřebitelském úvěru má zneužívající povahu, pokud se v něm spotřebiteli poskytuje abstraktní možnost odložit a nově rozvrhnout své splátky, za což je povinen zaplatit poplatky také tehdy, pokud této možnosti nevyužije?
6. Je třeba čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 a zásadu efektivit vykládat v tom smyslu, že brání právní úpravě, která umožňuje uložit spotřebiteli povinnost nést část nákladů řízení v následujících případech: 1) když soud částečně vyhoví žalobě na určení, že částky nejsou splatné z důvodu zneužívající povahy nějaké smluvní podmínky; 2) když je výkon práva spotřebitele na určení výše pohledávky prakticky nemožný nebo nepřiměřeně obtížný; 3) ve všech případech, kdy existuje zneužívající ustanovení, včetně případů, kdy existence zneužívajícího ustanovení nemá zcela ani zčásti přímý vliv na výši pohledávky věřitele, nebo nemá přímou souvislost s předmětem věci?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

(²) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/12 s. 169).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 25. listopadu 2022 –
Friends of the Irish Environment CLG v. Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and
Local Government, Irsko a Attorney General**

(Věc C-727/22)

(2023/C 63/26)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Friends of the Irish Environment CLG

Odpůrci: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irsko a Attorney General

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 2 písm. a) směrnice SEA ^(¹), ve spojení s čl. 3 odst. 2 písm. a) vykládán v tom smyslu, že opatření přijaté výkonnou mocí členského státu z důvodů jiných, než právního nebo správního donucení, a nikoli na základě jakéhokoli správního nebo právního opatření, může představovat plán nebo program, na který se směrnice vztahuje, pokud takto přijatý plán nebo program stanoví rámec pro následné schválení nebo odmítnutí záměru, a tedy splňuje test podle čl. 3 odst. 2 směrnice?
2. Musí být čl. 3 odst. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 8 a 9 směrnice SEA vykládán v tom smyslu, že plán nebo program, který obsahuje konkrétní, byť označené za „orientační“, ustanovení o přidělení finančních prostředků za účelem vybudování určitých infrastrukturních projektů s cílem podpory strategie územního rozvoje jiného plánu, který sám tvoří základ navazující strategie územního rozvoje, by sám mohl být plánem nebo programem ve smyslu směrnice SEA?

Je-li odpověď na otázku 2(a) kladná, je třeba plán, jehož cílem je přidělení zdrojů, považovat za rozpočtový plán ve smyslu čl. 3 odst. 8?

3. Musí být článek 5 a příloha 1 směrnice SEA vykládány v tom smyslu, že je-li požadováno posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 3 odst. 1, zpráva o vlivech na životní prostředí, která je v něm stanovena, by měla, jakmile jsou k upřednostňované možnosti identifikována rozumná náhradní řešení, provést na srovnatelném základě posouzení upřednostňované možnosti a rozumných náhradních řešení?

Je-li odpověď na otázku (a) kladná, je požadavek směrnice splněn, pokud jsou rozumná náhradní řešení posouzena na srovnatelném základě před výběrem upřednostňované možnosti a poté je posouzen návrh plánu nebo programu a úplnější posouzení vlivů na životní prostředí je následně provedeno pouze s ohledem na upřednostňovanou možnost?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. 2001, L 197, s. 30).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 29. listopadu 2022 – Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravlenie na NAP v. „Valentina Heights“ EOOD

(Věc C-733/22)

(2023/C 63/27)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravlenie na NAP

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: „Valentina Heights“ EOOD

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 98 odst. 2 ve spojení s bodem 12 přílohy III směrnice Rady 2006/112/ES (¹) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že sníženou sazbu DPH, která je v tomto ustanovení stanovena pro poskytnutí ubytování hotelovými a jinými obdobnými zařízeními, je možné uplatnit, pokud tato zařízení nejsou zařazena do kategorie podle vnitrostátních právních předpisů dožadujícího členského státu[?]
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, musí pak být čl. 98 odst. 2 ve spojení s bodem 12 přílohy III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že připouští selektivní uplatnění snížené sazby daně na konkrétní a zvláštní aspekty určité kategorie služeb, spočívá-li podmínka pro toto uplatnění v tom, že poskytování ubytování hotelovými a jinými obdobnými zařízeními se smí uskutečňovat pouze v takových ubytovacích zařízeních, která jsou zařazena do kategorie podle vnitrostátních právních předpisů dožadujícího členského státu nebo kterým bylo vystaveno předběžné osvědčení o zahájeném řízení o zařazení do kategorie[?]

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 1. prosince 2022 –
Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S v. BibMedia A/S**

(Věc C-737/22)

(2023/C 63/28)

Jednací jazyk: dáňština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S

Žalovaná: BibMedia A/S

Předběžná otázka

Brání zásady transparentnosti a rovného zacházení zakotvené v článku 18 směrnice o zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾ a zákaz jednání, který z nich vyplývá, tomu, aby bylo uchazeči, který předložil v pořadí druhou hospodářsky nejvýhodnější nabídku v rámci otevřeného řízení na veřejnou zakázku rozdělenou na jednotlivé části (viz články 27 a 46 směrnice o zadávání veřejných zakázek), umožněno po uplynutí lhůty pro podání nabídky, a v souladu s podmínkami předem stanovenými ve specifikacích, poskytovat služby nabízené v rámci jedné z částí veřejné zakázky za stejných podmínek jako uchazeč, který předložil hospodářsky nejvýhodnější nabídku, a jemuž je tudíž zadána jiná část této veřejné zakázky, když zadávací řízení na obě dotčené části veřejné zakázky byla zahájena současně?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Itä-Suomen hovioikeus (Finsko) dne 2. prosince
2022 – Endemol Shine Finland Oy**

(Věc C-740/22)

(2023/C 63/29)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Itä-Suomen hovioikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Endemol Shine Finland Oy

Předběžné otázky

- 1) Představuje ústní sdělení osobních údajů jejich zpracování ve smyslu čl. 2 odst. 1 a čl. 4 bodu 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ⁽¹⁾?
- 2) Lze přístup veřejnosti k úředním dokumentům uvést do souladu s právem na ochranu osobních údajů ve smyslu článku 86 nařízení tím, že z rejstříku osob vedeného soudem lze bez omezení získat informace o trestních rozsudcích nebo deliktech fyzické osoby, pokud je učiněna žádost, aby tyto údaje byly žadateli sděleny ústně?

3) Je pro odpověď na druhou otázku relevantní, zda je žadatelem společnost nebo soukromá osoba?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 6. prosince 2022 – SLOVENSKÉ ENERGETICKÉ STROJÁRNE a.s. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-746/22)

(2023/C 63/30)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SLOVENSKÉ ENERGETICKÉ STROJÁRNE a.s.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 23 odst. 2 směrnice Rady 2008/9/ES (¹), kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (dále jen „směrnice 2008/9“), vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava – zejména § 124 odst. 3 az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (zákon č. CLI z roku 2017, o daňové správě; dále jen „zákon o daňové správě“) – která pro účely posuzování žádostí o vrácení daně z přidané hodnoty podle směrnice Rady 2006/112/ES (²) o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) neumožňuje ve fázi odvolacího řízení uplatnit nové skutečnosti a navrhopat nebo předložit nové důkazy, o nichž žadatel věděl před vydáním prvostupňového rozhodnutí, ale které nepředložil, přestože k tomu byl správcem daně vyzván, nebo se jich nedovolával, čímž dochází k věcnému omezení, které přesahuje formální požadavky a požadavky ohledně lhůt stanovené směrnicí 2008/9, je v souladu s požadavky stanovenými touto směrnicí ve vztahu k odvoláním?
- 2) Znamená kladná odpověď na první otázku, že jednoměsíční lhůtu uvedenou v čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/9 je třeba považovat za kogentní? Je výše uvedené v souladu s požadavkem práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces zakotveným v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), s články 167, 169, 170 a čl. 171 odst. 1 směrnice o DPH a se základními zásadami daňové neutrality, efektivitivy a proporcionality, které rozvinul Soudní dvůr Evropské unie?
- 3) Musí být čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/9 o úplném nebo částečném zamítnutí žádosti o vrácení daně vykládán v tom smyslu, že je s ním v souladu taková vnitrostátní právní úprava – konkrétně § 49 odst. 1 písm. b) zákona o daňové správě – podle které správce daně zastaví řízení, pokud osoba povinná k dani, která podala žádost o vrácení daně, na výzvu správce daně neodpoví nebo nesplní svou povinnost k nápravě, a pokud tak neučiní, nelze žádost posoudit, aniž by bylo v řízení pokračováno z moci úřední?

(¹) Úř. věst. 2008, L 44, s. 23.

(²) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2022 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-502/19, Francesca Corneli v. ECB

(Věc C-777/22 P)

(2023/C 63/31)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Sasetta, A. Pizzolla, zmocněnkyně, M. Lamandini, advokát)

Další účastnice řízení: Francesca Corneli, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 12. října 2022 ve věci Francesca Corneli v. ECB (T-502/19, nezveřejněný, EU:T:2022:627) v rozsahu, v němž zrušil rozhodnutí ECB ze dne 1. ledna 2019 a ze dne 29. března 2019; a za tímto účelem
- 2) prohlásil žalobu podanou Francescou Corneli k Tribunálu za nepřijatelnou ve smyslu čl. 263 odst. 4 SFEU, a tudíž ji odmítl v plném rozsahu;
- 3) podpůrně prohlásil, že rozhodnutí ECB jsou v souladu s právem v rozsahu, v němž jsou předmětem této věci, a případně vrátil věc zpět Tribunálu, aby rozhodl o žalobních důvodech nepřezkoumaných v napadeném rozsudku;
- 4) uložil Francesce Corneli náhradu nákladů řízení vynaložených ECB v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Evropská centrální banka dva důvody.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku ECB tvrdí, že Tribunál se dopustil mnohých nesprávných právních posouzení zčásti založených na zkrácení skutkového stavu při posouzení aktivní legitimace Francesky Corneli a jejího právního zájmu na podání žaloby, které nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 263 odst. 4 SFEU. ECB konkrétně tvrdí, že Tribunál:

- i. zkrátil relevantní skutečnosti, když dospěl k závěru, že zrušená rozhodnutí měla vliv na „práva“, která údajně měla Francesca Corneli jakožto akcionář Banca Carige, jež však neexistovala a nebyla ovlivněna těmito rozhodnutími;
- ii. dopustil se nesprávného právního posouzení, když uznal, že zrušená rozhodnutí měla přímý účinek na právní situaci Francesky Corneli, která byla jedním z 35 000 malých akcionářů Banca Carige v době podání žaloby;
- iii. dopustil se nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Francesca Corneli byla osobně dotčena zrušenými rozhodnutími, jelikož měla postavení akcionáře Banca Carige, které jí podle Tribunálu výlučně identifikovalo, a tudíž byla individuálně dotčena zrušenými rozhodnutími;
- iv. dopustil se nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Francesca Corneli měla zájem na zrušení zrušených rozhodnutí odlišný od zájmu adresáta těchto rozhodnutí, a sice Banca Carige, jelikož tento závěr není v souladu s ustálenou judikaturou týkající se výjimečných případů, ve kterých lze uznat zájem společníka na podání žaloby.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku ECB tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při posouzení právního základu, který ECB použila při přijímání zrušených rozhodnutí, jelikož „významné zhoršení úvěrové instituce“ jako vyjádření závažných okolností analyticky popsanych ve zrušených rozhodnutích patří mezi podmínky předcházející přijetí opatření o zavedení dočasné správy. ECB má konkrétně za to, že Tribunál:

- i. nezohlednil výklad článku 70 konsolidovaného zákona o bankách podaný vnitrostátními soudy, a dopustil se tudíž nesprávného právního posouzení při výkladu tohoto ustanovení a dosahu odkazu na čl. 69g odst. 1 písm. b) konsolidovaného zákona o bankách obsaženého v uvedeném článku 70;
- ii. dopustil se nesprávného právního výkladu, když nezohlednil vnitrostátní právo jako celek, z něhož jasně vyplývá vůle italského zákonodárce úplně a správně provést směrnici 2014/59/EU⁽¹⁾;
- iii. dopustil se nesprávného právního výkladu, když nezohlednil kontextuální a teleologický výklad článků 69g a 70 konsolidovaného zákona o bankách z hlediska rozsahu opatření včasného zásahu včetně dočasné správy;
- iv. dopustil se nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že výklad článku 70 konsolidovaného zákona o bankách ve vztahu k článku 29 směrnice 2014/59/EU je výkladem italské právní úpravy *contra legem*.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2022 LE proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 26. října 2022 ve věci T-475/20, LE v. Komise

(Věc C-781/22 P)

(2023/C 63/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: LE (zástupce: M. Straus, advocaat)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu o návrhu na zrušení rozhodnutí C(2020)3988 final nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí v rámci sporu týkajícího se tohoto rozhodnutí;
- vrátil věc Tribunálu k dalšímu řízení o návrhových žádáních a námitkách vznesených LE též jménem jiných spřízněných stran proti napadenému rozhodnutí a ve vztahu k němu;

Podpůrně

- rozhodl nebo vydal mezitímní rozhodnutí o výsledku svědků nebo předložení důkazů na podporu návrhových žádání před rozhodnutím o hlavních návrhových žádáních;
- zrušil rozsudek Tribunálu o návrhu na zrušení rozhodnutí C(2020)3988 final nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí v rámci sporu týkajícího se tohoto rozhodnutí, a pokud Soudní dvůr takto rozhodne, vrátil věc Tribunálu k dalšímu řízení o návrhových žádáních a námitkách vznesených proti napadenému rozhodnutí a v souvislosti s ním;

Podpůrněji

— rozhodl nebo přijal jakákoli jiná opatření, která Soudní dvůr bude považovat za spravedlivá a vhodná.

Z procesního hlediska

— nařídil Evropské komisi náhradu nákladů těchto řízení, včetně nákladů navrhovatele na právní zastoupení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uplatňuje čtyři důvody kasačního opravného prostředku, z nichž některé se skládají z několika částí. V rámci těchto důvodů LE tvrdí, že se Tribunál dopustil v napadeném rozsudku nesprávného právního posouzení tím, že:

- založil své posouzení věcné podstaty napadeného rozhodnutí na uvedení námitek předložených Evropskou komisí;
- uplatnil na rozhodnutí příliš striktní a nesprávná pravidla dokazování;
- omezil soudní přezkum, který má provést Tribunál, na minimum;
- nedodržel použitelná právní kritéria týkající se procesněprávních zásad a nezohlednil právní zásady, jako jsou kontradiktornost řízení, zásady rovného zacházení, řádné správy, legitimního očekávání, a judikaturu ve prospěch navrhovatele;
- vycházel z údajných důkazů, které nebyly poskytnuty nebo předány navrhovateli před vydáním rozhodnutí Komisí.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2022 „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. Srbac proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-81/21, „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. v. Komise

(Věc C-787/22 P)

(2023/C 63/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. Srbac (zástupci: D. Diris, advocaat, D. Rjabyņina, advocaat)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 19. října 2022 ve věci T-81/21;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První žalobní důvod vychází z porušení článku 263 SFEU, nařízení č. 883/2013⁽¹⁾ a nařízení č. 1049/2001⁽²⁾, jakož i nedostatek odůvodnění a rozpor v odůvodnění při přezkumu přípustnosti žaloby na neplatnost;

Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 124 Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a Bosnou a Hercegovinou, čl. 7 odst. 2 a 4 protokolu č. 5, článku 21 ve spojení s článkem 51 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i nařízení č. 883/2013 při přezkumu použitelného práva a odpovědnosti úřadu OLAF ve všeobecnosti a konkrétně během kontroly ze dne 4. prosince 2019;

Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva navrhovatelky nepřispívat k vlastnímu obvinění během kontroly dne 4 prosince 2019;

Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného uplatnění a výkladu nařízení č. 883/2013 na vnitřní poradní a kontrolní mechanismus úřadu OLAF a právo navrhovatelky podat stížnost;

Pátý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění a rozporného odůvodnění práva navrhovatelky být slyšena;

Šestý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění ohledně nestrannosti generálního ředitele úřadu OLAF;

Sedmý žalobní důvod vychází z porušení a rozporného odůvodnění práva navrhovatelky na obhajobu a konkrétně čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2013, pokud jde o odběr vzorků provedený chorvatskými celními orgány na žádost úřadu OLAF.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2022 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-502/19, Francesca
Corneli v. ECB**

(Věc C-789/22 P)

(2023/C 63/34)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Francesca Corneli, Evropská centrální banka

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) ze dne 12. října 2022 oznámený Komisi v tentýž den ve věci T-502/19, Francesca Corneli v. Evropská centrální banka;
- 2) odmítl žalobu podanou v řízení v prvním stupni jako nepřijatelnou a zamítl ji jako neopodstatněnou;
- 3) podpůrně zrušil rozsudek Tribunálu a vrátil věc zpět Tribunálu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje pět důvodů.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál porušil článek 263 SFEU tím, že nesprávně zjistil, že rozhodnutí napadená v řízení v prvním stupni se přímo a osobně dotýkají žalobkyně v řízení v prvním stupni, že žalobkyně měla samostatný právní zájem na podání žaloby ne jejich neplatnost, a dále Komise tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že při zkoumání žalobního důvodu založeného na údajném porušení čl. 70 odst. 1 legislativního nařízení č. 385 ze dne 1. září 1983 – Konsolidovaný zákon o bankách a úvěrech (dále jen „konsolidovaný zákon o bankách“) Tribunál porušil článek 84 jednacího řádu Tribunálu. Tento žalobní důvod nebyl uveden v žalobě a nemohl být vznesený později ve stadiu repliky, neboť se nezakládal na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Tribunál případně porušil dispoziční zásadu a zákaz i bez návrhu uplatnit důvod neplatnosti založený na materiální zákonnosti napadeného aktu.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál přehlédl čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013⁽¹⁾ a čl. 70 odst. 1 konsolidovaného zákon o bankách tím, že nesprávně vyložil – podobně jako hermeneutická pravidla italského práva – podmínky stanovené ve druhém z těchto ustanovení týkající se zrušení orgánů, které mají administrativní a kontrolní funkce ve vztahu k úvěrové instituci. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při doslovném výkladu uvedeného článku 70, jelikož nezohlednil potřebu systematického, historického a teleologického výkladu, který by byl v souladu s Ústavou Italské republiky, a navíc nezohlednil vnitrostátní judikaturu.

V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál porušil čl. 288 odst. 3 SFEU tím, že nesprávně zjistil, že čl. 70 odst. 1 konsolidovaného zákona o bankách nelze vykládat v souladu s článkem 29 směrnice 2014/1059/EU⁽²⁾. Tribunál především nesplnil povinnost, kterou mají soudy, provést vše, co je v jeho pravomoci včetně zohlednění vnitrostátního práva jako celku a uplatnění výkladových metod, které toto právo uznává, s cílem zaručit plnou účinnost předmětné směrnice a dospět k řešení, které je v souladu s účelem sledovaným touto směrnicí.

V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál přehlédl čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 a čl. 288 odst. 2 a 3 SFEU tím, že zakázal Evropské centrální bance, aby založila svou činnost na ustanoveních směrnic, která mají přímý účinek, a uložil jí povinnost použít vnitrostátní prováděcí právní předpisy, které jsou v rozporu s těmito směrnicemi.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. prosince 2022 Řeckou republikou proti rozsudku
Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-850/19, Řecká republika
v. Evropská komise**

(Věc C-797/22 P)

(2023/C 63/35)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupkyně: E. Leftheriotou a A.-E. Vasilopoulou)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby bylo kasačnímu opravnému prostředku vyhověno a aby byl zrušen napadený rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 19. října 2022 ve věci T-850/19⁽¹⁾, kterým byla zamítnuta žaloba Řecké republiky podaná dne 12. prosince 2019, která zní na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise ze dne 7. října 2019, C (2019) 7094 final, týkajícího se podpory SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP), kterou Řecká republika poskytla ve formě úrokových subvencí a záruk spojených s požáry v roce 2007, přičemž toto rozhodnutí se vztahuje pouze na odvětví zemědělství (Úř. věst. 2020, L 76, s. 4), za účelem vyhovění uvedené žalobě a zrušení uvedeného rozhodnutí Komise.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu a použití čl. 107 odst. 1 SFEU, jakož i nedostatečného a nesprávného odůvodnění napadeného rozsudku, se dělí na dvě části.

Podle první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Tribunál provedl nesprávný výklad a nesprávně použil čl. 107 odst. 1 SFEU, když měl za to, že zemědělské podniky z oblastí poškozených požáry, které získaly úvěry zaručené řeckým státem (a pouze tyto podniky), získaly hospodářskou výhodu. Tribunál kromě toho uvedený závěr dostatečně neodůvodnil.

Podle druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Tribunál provedl nesprávný výklad a nesprávně použil čl. 107 odst. 1 SFEU, když měl za to, že dotčená opatření mají selektivní povahu.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu a použití pojmu výjimečné okolnosti vedoucí k tomu, že podpory nelze vrátit zpět, s ohledem na obecné zásady proporcionality a řádné správy, jakož i z neúplného a rozporuplného odůvodnění.

(¹) ECLI:ECLI:EU:T:2022:638

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise

(Věc T-586/14 RENV II) ⁽¹⁾

(„Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Článek 2 odst. 8 až 10, články 19 a 20 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 8 až 10, články 19 a 20 nařízení (EU) 2016/1036] – Právo na přístup k důvěrným dokumentům – Zjevně nesprávné posouzení – Právo na obhajobu“)

(2023/C 63/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Čína) (zástupci: Y. Melin a B. Vigneron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Německo) (zástupce: R. MacLean, solicitor)

Předmět věci

Žalobkyně se návrhem podaným na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2014, L 142, s. 1; oprava Úř. věst. 2014, L 253, s. 4).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Společnost GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.10.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia a další v. Komise(Věc T-111/20) ⁽¹⁾

(„Subvence – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 3 bod 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/1037 – Finanční příspěvek – Článek 3 bod 2 nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 7 odst. 1 písm. a) nařízení 2016/1037 – Výpočet výše napadnutelných subvencí – Článek 3 bod 1 písm. a), iv) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Jednání spočívající v ‚pověření‘ soukromého subjektu výkonem činnosti představující poskytování finančního příspěvku nebo v ‚nařízení‘ takové činnosti – Cena nižší než přiměřená – Příjmové či cenové podpory – Článek 28 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Použití dostupných údajů – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 8 odst. 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie – Článek 8 odst. 5 a 6 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Analýza přičtení újmy – Analýza nepřičtení újmy“)

(2023/C 63/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonésie), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan), PT Multi Nabati Sulawesi (Severní Sulawesi, Indonésie) (zástupci: P. Vander Schueren a T. Martin-Brieu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Kienapfel, G. Luengo a P. Němečková, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: European Biodiesel Board (EBB) (Brusel, Belgie) (zástupci: M.-S. Dibling a L. Amiel, advokáti)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 263 SFEU se žalobkyně domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2092 ze dne 28. listopadu 2019 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Indonésie (Úř. věst. 2019, L 317, s. 42) v rozsahu, v němž se jich toto nařízení týká.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Multi Nabati Sulawesi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 20.4.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Autoridad Portuaria de Bilbao v. Komise(Věc T-126/20) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Přístavní sektor – Režim osvobození od korporáční daně prováděném Španělskem ve prospěch přístavů z provincie Biskajsko – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem – Existující podpora – Zvýhodnění – Důkazní břemeno – Selektivní povaha – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vhodná opatření“)

(2023/C 63/38)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Autoridad Portuaria de Bilbao (Bilbao, Španělsko) (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a X. Codina García-Andrade, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: B. Stromsky, zmocněnec)

Předmět

Návrhem podaným na základě článku 263 SFEU a znějícím na zrušení, zaprvé, rozhodnutí Evropské komise C(2018) 8676 final ze dne 8. ledna 2019 o státní podpoře SA.38397 (2018/E) – Zdaňování přístavů ve Španělsku, jímž Komise konstatovala, že státní podpory ve formě osvobození od korporační daně, poskytnuté Španělským královstvím svým přístavním orgánům, představovaly existující podpory neslučitelné s vnitřním trhem, a navrhla „vhodná opatření“ podle čl. 108 odst. 1 SFEU, zadruhé rozhodnutí Komise C(2019) 1765 final ze dne 7. března 2019 o státní podpoře SA.38397 (2018/E) – Zdaňování přístavů ve Španělsku, jímž Komise opravila svůj návrh na vhodná opatření, a zatřetí rozhodnutí Komise C(2019) 8068 final ze dne 15. listopadu 2019 o státní podpoře SA.38397 (2018/E) – Osvobození od korporační daně platná pro přístavní orgány ve Španělsku – Rozhodnutí zaznamenat přijetí navrhovaných vhodných opatření (existující podpora) podle článku 23 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9), jímž Komise zaznamenala, že Španělské království přijalo navrhovaná vhodná opatření.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Autoridad Portuaria de Bilbao nahradí náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 20.4.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Ciliandra Perkasa v. Komise

(Věc T-138/20) (¹)

(„Subvence – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 8 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/1037 – Cenové podbízení – Cenový tlak – Článek 8 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 3 bod 1 písm. a) bod i) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Přímý převod finančních prostředků – Článek 7 nařízení 2016/1037 – Výpočet výše výhody – Článek 8 odst. 1 a 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy – Právo na obhajobu“)

(2023/C 63/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Ciliandra Perkasa (Západní Jakarta, Indonésie) (zástupci: F. Graafsma, J. Cornelis a E. Rogiest, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Kienapfel, G. Luengo a P. Němečková, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: European Biodiesel Board (EBB) (Brusel, Belgie) (zástupci: M. S. Dibling a L. Amiel, advokáti)

Předmět věci

Žalobou založenou na článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2092 ze dne 28. listopadu 2019 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Indonésie (Úř. věst. 2019, L 317, s. 42) v rozsahu, v němž se jí toto nařízení týká.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti PT Ciliandra Perkasa se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 20.4.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo v. Komise

(Věc T-143/20) ⁽¹⁾

(„Dotace – Dovoz bionafty pocházející z Indonésie – Prováděcí nařízení (EU) 2019/2092 – Konečné vyrovnávací clo – Článek 8 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/1037 – Cenové podbízení – Tlak na ceny – Článek 8 odst. 5 nařízení 2016/1037 – Příčinná souvislost – Článek 3 bod 1 písm. a), iv) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Jednání spočívající v ‚pověření‘ soukromého subjektu výkonem činnosti představující poskytování finančního příspěvku nebo v ‚nařízení‘ takové činnosti – Cena nižší než průměrná – Příjmové či cenové podpory – Článek 3 bod 2 a čl. 6 písm. d) nařízení 2016/1037 – Výhoda – Článek 3 bod 1 písm. a), i) a bod 2 nařízení 2016/1037 – Přímý převod peněžních prostředků – Článek 7 nařízení 2016/1037 – Výpočet výše výhody – Článek 8 odst. 1 a 8 nařízení 2016/1037 – Hrozba podstatné újmy – Právo na obhajobu“)

(2023/C 63/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indonésie), PT Permata Hijau Palm Oleo (Medan) (zástupci: F. Graafsma, J. Cornelis a E. Rogiest, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Kienapfel, G. Luengo a P. Němečková, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: European Biodiesel Board (EBB) (Brusel, Belgie) (zástupci: M.-S. Dibling a L. Amiel, advokáti)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 263 SFEU se žalobkyně domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2092 ze dne 28. listopadu 2019 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Indonésie (Úř. věst. 2019, L 317, s. 42) v rozsahu, v němž se jich toto nařízení týká.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 20.4.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Devin v. EUIPO – Chaskovska trgovsko-pramišlena palata (DEVIN)

(Věc T-526/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie DEVIN – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Zeměpisný název – Absence rozporu s veřejným pořádkem – Absence ochranné známky, která může klamat veřejnost – Článek 7 odst. 1 písm. c), f) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c), f) a g) nařízení (EU) 2017/1001] – Rozlišovací způsobilost získaná užíváním – Článek 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 2 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001] – Vedlejší žaloba“)

(2023/C 63/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Devin EAD (Devin, Bulharsko) (zástupci: B. Van Asbroeck, G. de Villegas a C. Haine, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Chaskovska trgovsko-pramišlena palata (Chaskovo, Bulharsko) (zástupkyně: D. Dimitrova a I. Pakidanska, advokátky)

Předmět

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. května 2020 (věc R 2535/2019-1).

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. května 2020 (věc R 2535/2019-1) se v rozsahu, v němž prohlašuje ochrannou známku Evropské unie č. 9 408 865 za neplatnou pro všechny uvedené výrobky s výjimkou „minerální vody splňující kritéria [chráněného zeměpisného označení] Devin Natural Mineral Water“, spadající do třídy 32, se zrušuje.
- 2) Vedlejší žaloba se zamítá.
- 3) V rámci hlavní žaloby ponese EUIPO vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Devin EAD a Chaskovska trgovsko-pramišlena palata ponese vlastní náklady řízení.
- 4) V rámci vedlejší žaloby ponese Chaskovska trgovsko-pramišlena palata vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Devin a EUIPO.

(¹) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Green Power Technologies v. Společný podnik pro klíčové digitální technologie

(Věc T-533/20) (¹)

(„Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantové smlouvy – Způsobitelné výdaje – Zpráva OLAF, která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vrácení vyplacených částek – Důkazní břemeno – Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 – Vzájemná žaloba“)

(2023/C 63/42)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španělsko) (zástupci: A. León González a A. Martínez Solís, advokáti)

Žalovaný: Společný podnik pro klíčové digitální technologie, dříve Společný podnik ECSEL (zástupci: O. Lambinet a A. Salaun, zmocněnci, ve spolupráci s: M. Troncoso Ferrer, advokát)

Předmět

Svou žalobou podanou na základě článku 272 SFEU se žalobkyně domáhá určení, že částky, jež zálohově vyplatil Společný podnik pro klíčové digitální technologie při plnění smluv Pollux (č. 100205), IoE (č. 269374), Motorbrain (č. 270693) a AGATE (č. 325630), uzavřených v rámci sedmého rámcového programu Evropské unie pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) s cílem financovat odpovídající projekty, a o jejichž navrácení byla žalobkyně vyzvána vystavením inkasního příkazu č. 4440200016, odpovídaly způsobilým výdajům.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Vzájemné žalobě Společného podniku pro klíčové digitální technologie se vyhovuje.
- 3) Green Power Technologies, SL, zaplatí Společnému podniku pro klíčové digitální technologie částku 204 302,13 eura, které se uvedený společný podnik domáhal ve vzájemná žalobě.
- 4) Green Power Technologies nahradí náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 371, 3.11.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Jinan Meide Casting a další v. Komise

(Věc T-687/20) (¹)

(„Dumping – Dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem, pocházejícího z Číny – Opětovné uložení konečného antidumpingového cla – Právní jistota – Legitimní očekávání – Zákaz zpětné účinnosti – Článek 10 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní článek 10 nařízení (EU) 2016/1036] – Přiměřenost – Celní evidence dovozu – Článek 14 odst. 5 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 14 odst. 5 nařízení 2016/1036)“)

(2023/C 63/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Čína) a 10 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Blanck a G. Luengo, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou založenou na článku 263 SFEU se žalobkyně domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU)2020/1210 ze dne 19. srpna 2020, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny a z litiny s kuličkovým grafitem se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve věci T-650/17 (Úř. věst. 2020, L 274, s. 20).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Jinan Meide Casting Co. Ltd a dalším žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 18.1.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Green Power Technologies v. Komise(Věc T-753/20) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantová smlouva – Způsobilé výdaje – Zpráva OLAF, která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vrácení vyplacených částek – Důkazní břemeno – Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 – Povinnost uvést odůvodnění – Bezdůvodné obohacení – Žaloba na neplatnost – Zpráva OLAF – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)

(2023/C 63/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španělsko) (zástupci: A. León González a A. Martínez Solís, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Araujo Arce a J. Estrada de Solà, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: L. Aguilera Ruiz a Á. Ballesteros Panizo, zmocněnci)

Předmět

Svou žalobou se žalobkyně domáhá v první řadě, na základě článku 263 SFEU, zrušení zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 9. července 2018, sp. zn. B.4(2017)4393, a ve druhé řadě, na základě článku 272 SFEU, určení, že zaprvé částky, jež zálohově vyplatila Evropská komise při plnění grantové smlouvy č. 2567509, uzavřené v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) s cílem financovat několik odpovídajících projektů, mimo jiné projektu Powair zaměřeného na vývoj „baterií zinek-vzduch pro distribuční soustavy elektrické energie“, a o jejichž navrácení byla žalobkyně vyzvána vystavením inkasního příkazu č. 3242010798, odpovídaly způsobilým výdajům, a zadruhé že částky požadované Komisí inkasním příkazem č. 3242010800, vystaveným z titulu smluvních sankcí, nejsou dlužné.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Green Power Technologies, SL, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – PKK v. Rada(Věc T-182/21) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/ SZBP – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Použitelnost na situace ozbrojeného konfliktu – Teroristická skupina – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem – Orgán třetího státu – Přezkum – Povinnost uvést odůvodnění – Přiměřenost – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu“)

(2023/C 63/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zástupkyně: A. van Eik a T. Buruma, advokátky)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a S. Van Overmeire, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení:

- zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/142 ze dne 5. února 2021, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2020/1132 (Úř. věst. 2021, L 43, s. 14);
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2021/138 ze dne 5. února 2021, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2020/1128 (Úř. věst. 2021, L 43, s. 1);
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/1192 ze dne 19. července 2021, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2021/142 (Úř. věst. 2021, L 258, s. 42);
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2021/1188 ze dne 19. července 2021, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2021/138 (Úř. věst. 2021, L 258, s. 14);
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/152 ze dne 3. února 2022, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2021/1192 (Úř. věst. 2022, L 25, s. 13);
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2022/147 ze dne 3. února 2022, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2021/1188 (Úř. věst. 2022, L 25, s. 1), a to v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 7.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – SU v. EIOPA

(Věc T-296/21) (¹)

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Neobnovení – Postup obnovení smlouvy – Zohlednění hodnotících zpráv – Nedokončená hodnotící zpráva – Odpovědnost – Majetková újma – Ztráta příležitosti – Nemajetková újma – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Vykonatelnost rozsudku Tribunálu“)

(2023/C 63/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SU (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (zástupci: C. Coucke a E. Karatza, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) ze dne 15. července 2020, kterým jí tento orgán neobnovil smlouvu, a bude-li to potřeba, rozhodnutí ze dne 11. února 2021, jímž byla zamítnuta její stížnost, a dále náhrady majetkové a nemajetkové újmy, která jí z tohoto důvodu údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) ze dne 15. července 2020 o neobnovení smlouvy dočasného zaměstnance SU se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí EIOPA ze dne 11. února 2021, kterým se zamítá stížnost SU, se zrušuje.
- 3) EIOPA se ukládá povinnost zaplatit 10 000 euro jako náhradu majetkové újmy způsobené SU.
- 4) EIOPA se ukládá povinnost zaplatit 5 000 euro jako náhradu nemajetkové újmy způsobené SU.
- 5) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 6) EIOPA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – SY v. Komise

(Věc T-312/21) (¹)

(„Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/374/19 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Žaloba na neplatnost – Změna oznámení o výběrovém řízení po částečném konání vstupních testů – Neexistence právního základu – Legitimní očekávání – Právní jistota – Vyšší moc – Rovné zacházení – Prospěch ze zvláštních opatření – Pořádání zkoušek na dálku – Vysoká míra úspěšnosti interních uchazečů – Žaloba pro nečinnost“)

(2023/C 63/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: SY (zástupce: T. Walberer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Hohenecker, T. Lilamand a D. Milanowska, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 270 SFEU a na článku 91 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) se žalobce v podstatě domáhá zaprvé zrušení dodatku k oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/374/19 (Úř. věst. 2020, C 374 A, s. 3), který změnil podmínky zkoušek v tomto výběrovém řízení z důvodu výskytu pandemie covidu-19, pozvánky Evropské komise ze dne 20. listopadu 2020 k vykonání zkoušky, rezervního seznamu sestaveného na základě tohoto výběrového řízení v oblasti práva hospodářské soutěže, rozhodnutí o přijetí uchazečů na základě tohoto rezervního seznamu a rozhodnutí výběrové komise o přezkumu, kterým se potvrzuje rozhodnutí o nezařazení žalobcova jména na rezervní seznam. Zadruhé podněrně navrhuje, aby v rozsudku, jenž bude vydán, byly upřesněny konkrétní požadavky, které musí Komise dodržet, aby byl obnoven právní stav, v němž se nacházel před protiprávním jednáním uvedené výběrové komise, aby tak mohla zapsat jeho jméno na rezervní seznam. Zatřetí se domáhá, aby Tribunál určil, že Komise porušila článek 265 SFEU, jelikož mu nezaslala rozhodnutí o jeho správních stížnostech ze dne 17. ledna 2021.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) SY ponese vlastní náklady řízení a uhradí polovinu nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 3) Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 310, 2.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. ledna 2023 – Hecht Pharma v. EUIPO – Gufic BioSciences (Gufic)

(Věc T-346/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Gufic – Řádné užívání ochranné známky – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Užívání na veřejnosti a užívání směřující navenek – Význam užívání – Povahy a forma užívání – Užívání pro výroby, pro které je ochranná známka zapsána“)

(2023/C 63/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hecht Pharma GmbH (Bremervörde, Německo) (zástupci: C. Sachs a J. Sachs, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer, D. Hanf a A. Ringelhann, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Gufic BioSciences Ltd. (Bombaj, Indie) (zástupci: A. Wehlauf a T. Uhlenhut, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá částečného zrušení a změny rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. června 2021 (věc R 2738/2019-2).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Hecht Pharma GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Společnost Gufic BioSciences Ltd ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Hotel Cipriani v. EUIPO – Altunis (CIPRIANI FOOD)(Věc T-358/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie CIPRIANI FOOD – Řádné užívání ochranné známky – Povaha užívání – Článek 18 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Délka užívání – Článek 58 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)

(2023/C 63/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hotel Cipriani SpA (Benátky, Itálie) (zástupci: M. Rieger Jansen, D. Op de Beeck a W. Pors, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Altunis Trading, Gestão e Serviços, Sociedade unipessoal, Lda (Funchal, Portugalsko) (zástupci: M. Pomares Caballero, E. Salis a T. Barber Giner, advokáti)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. dubna 2021 (věc R 1599/2020-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Hotel Cipriani SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené v tomto řízení Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Sociedade unipessoal, Lda.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 23.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – TM v. ECB(Věc T-440/21) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Přijímání – Oznámení o volném pracovním místě – Řízení k obsazení pracovního místa [skryté důvěrné údaje] – Kritéria pro výběr – Pracovní zkušenosti – Odmítnutí kandidatury – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Zneužití pravomoci – Zájem služby – Odpovědnost – Majetková a nemajetková újma“)

(2023/C 63/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TM (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: B. Ehlers a D. Nessaf, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie se žalobce domáhá zaprvé zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 15. prosince 2020 nejmenovat jej na místo [skryté důvěrné údaje] a jmenovat na toto místo [skryté důvěrné údaje] a zadruhé náhrady majetkové a nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl kvůli tomuto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) TM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 391, 27.9.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Vanhoudt v. EIB

(Věc T-490/21) (¹)

(„Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Nábor – Oznámení o volném pracovním místě – Zamítnutí kandidatury – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Nesrovnalost ve výběrovém řízení – Zjevně nesprávné posouzení – Odpovědnost“)

(2023/C 63/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko) (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská investiční banka (zástupci: T. Gilliams, G. Faedo a K. Carr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie se žalobce domáhá jednak zrušení rozhodnutí Evropské investiční banky (EIB) ze dne 16. prosince 2020, kterým byla zamítnuta jeho kandidatura na pracovní místo úrovně 6/5-D/E, a zrušení rozhodnutí, kterým EIB jmenovala uchazeče vybraného pro toto místo, a jednak náhrady škody, která mu v důsledku těchto rozhodnutí vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Patricku Vanhoudtovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Pierre Lannier v. EUIPO – Pierre Lang Trading (PL)(Věc T-530/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující částečně se překrývající velká písmena ‚P‘ a ‚L‘ – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující zrcadlově se odrážející částečně se překrývající velká písmena ‚P‘ a ‚L‘ – Přípustnost odvolání před odvolacím senátem – Aktivní legitimace – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2023/C 63/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pierre Lannier (Ernolsheim-lès-Saverne, Francie) (zástupce: N. Boespflug, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: E. Markakis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Pierre Lang Trading GmbH (Viedeň, Rakousko) (zástupce: A. Ginzburg, advokát)

Předmět věci

Žalobkyně se svou žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. června 2021 (věc R 1915/2020-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Pierre Lannier se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Agrarfrost v. EUIPO – McCain (Tvar smajlíku)(Věc T-553/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie – Tvar smajlíku – Řádné užívání ochranné známky – Článek 18 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Povaha užívání – Neexistence změny rozlišovací způsobilosti“)

(2023/C 63/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agrarfrost GmbH & Co. KG (Wildeshausen, Německo) (zástupci: A. Ebert Weidenfeller a H. Förster, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Nicolás Gómez a D. Hanf, advokáti)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: McCain GmbH (Eschborn, Německo) (zástupci: C. Schmitt a M. Kinkeldey, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. června 2021 (věc R 1088/2020-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Agrarfrost GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Eurol v. EUIPO – Pernsteiner (eurol LUBRICANTS)

(Věc T-636/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka eurol LUBRICANTS – Starší národní slovní ochranná známka EUOLLUBRICANTS – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Články 15 a 57 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní články 18 a 64 nařízení (EU) 2017/1001] – Užívání se souhlasem majitele ochranné známky – Neexistence změny rozlišovací způsobilosti – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2023/C 63/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eurol BV (Nijverdal, Nizozemsko) (zástupci: M. Driessen a G. van Roeyen, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: August Wolfgang Pernsteiner (Feldkirchen an der Donau, Rakousko) (zástupce: J. Öhlböck, advokát)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 25. července 2021 (věc R 2403/2020-2).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Eurol BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Nempport Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret v. EUIPO – Newport Europe (NEMPORT LÍMAN İŞLETMELERİ)

(Věc T-18/22) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NEMPORT LÍMAN İŞLETMELERİ – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Newport – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2023/C 63/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nempport Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret AŞ (Smyrna, Turecko) (zástupkyně: V. Martín Santos, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Newport Europe BV (Moerdijk, Nizozemsko)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. listopadu 2021 (věc R 562/2021-4).

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. listopadu 2021 (věc R 562/2021-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 84, 21.2.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Esedra v. Parlament

(Věc T-46/22) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Komplexní řízení struktury předškolního zařízení Parlamentu v Bruselu – Odmítnutí nabídky uchazeče – Mimořádně nízká nabídka – Soulad nabídky s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2023/C 63/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Esedra (Brusel, Belgie) (zástupkyně: M. Vastmans, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Penčeva a M. Kazek, zmocněnci)

Předmět

Žalobkyně se v rámci žaloby domáhá na základě článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2021, nazvaného „Zadávací řízení PE PERS 2021 027 – Komplexní řízení struktury předškolního zařízení Evropského parlamentu v Bruselu, v ulici Wayenberg“, kterým byla odmítnuta nabídka předložená žalobkyní v rámci zadávacího řízení a zakázka byla zadána jinému uchazeči, a dále se na základě článku 268 SFEU domáhá náhrady újmy, která jí údajně vznikla v důsledku tohoto rozhodnutí.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Esedra ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem, a to včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 109, 7.3.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise

(Věc T-735/16) (¹)

(„Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Rozhodnutí o snížení platu žalobce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2023/C 63/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a C. Ehrbar, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobce se žalobou podle článku 270 SFEU domáhá jednak zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2015 v rozsahu, v němž snižuje jeho plat na dobu šesti měsíců, a dále v případě potřeby zrušení rozhodnutí ze dne 12. července 2016, kterým byla zamítnuta jeho stížnost.

Výrok

- 1) O žalobě již není namístě rozhodovat.
- 2) CX a Komise ponесou každý vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 475, 19.12.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise

(Věc T-52/20) (¹)

(„Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Rozhodnutí o opětovném zařazení – Návrh na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Návrh na náhradu újmy – Ztráta šance na povýšení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 63/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Vernier, L. Radu Bouyon a T. Bohr, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise o jeho opětovném zařazení do platové třídy AD 8 platového stupně 5 na základě rozsudku ze dne 13. prosince 2018, CX v. Komise (T-743/16 RENV, nezveřejněný, EU:T:2018:937), o kterém se žalobce údajně dozvěděl na základě oznámení ze dne 21. března 2019, jakož i v případě potřeby zrušení rozhodnutí ze dne 21. října 2019, kterým byla zamítnuta jeho stížnost, a dále se domáhá náhrady újmy, kterou utrpěl v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok

- 1) Již není namístě rozhodovat o návrhových žádáních znějících na zrušení.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 3) CX a Komise ponесou každý vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 95, 23.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. prosince 2022 – CX v. Komise

(Věc T-280/20) (¹)

(„Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Odvolání z funkce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2023/C 63/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Vernier a T. Bohr, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. června 2019, kterým mu byla uložena sankce spočívající v odvolání z funkce bez snížení jeho nároků na důchod, a dále v případě potřeby zrušení rozhodnutí ze dne 12. července 2016, kterým byla zamítnuta jeho stížnost.

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) CX a Komise ponесou vlastní náklady řízení

(¹) Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – Leonardo v. Frontex(Věc T-675/20) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům – Nařízení Rady (ES) č. 1049/2001 – Zadávací řízení – Služba leteckého dohledu – Systém dálkově řízeného letadla – Odmítnutí přístupu – Návrh obou hlavních účastníků řízení na nevydání rozhodnutí ve věci samé – Absence zpětvzetí návrhu – Řádný výkon spravedlnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2023/C 63/60)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Leonardo SpA (Řím, Itálie) (zástupci: Esposito, F. Cacciopoli a G. Calamo, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (zástupci: H. Caniard, T. Knäbe a W. Szmidt, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně v podstatě domáhá zrušení rozhodnutí Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) ze dne 5. října 2020, kterým tato agentura zamítla potvrzující žádost o přístup k dokumentům podanou žalobkyní na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodovat.
- 2) Společnost Leonardo SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 18.1.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. prosince 2022 – XH v. Komise(Věc T-522/21) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Povýšovací řízení 2020 – Rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto provedení změny ve spisu žalobkyně v systému Sysper 2 – Rozhodnutí o nepovýšení žalobkyně – Lhůta pro podání žaloby – Kogentní charakter – Počátek – Žádost o právní pomoc – Odklad lhůty – Počítání lhůty – Opožděnost – Působení náhody nebo vyšší moci – Omluvitelné pochybení – Nepřípustnost“)

(2023/C 63/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: XH (zástupkyně: K. Górny Salwarowska, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Brauhoff, L. Hohenecker a L. Vernier, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou na základě článku 270 SFEU se žalobkyně domáhá zaprvé zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 24. listopadu 2020, kterým byla zamítnuta změna jejího spisu v systému Sysper 2, a které bylo potvrzeno rozhodnutím ze dne 16. června 2021 o zamítnutí její stížnosti, zadruhé zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. listopadu 2020, které se týkalo nezahrnutí jejího jména na seznam povýšených úředníků v roce 2020, potvrzené rozhodnutím ze dne 8. června 2021 o zamítnutí její stížnosti, a zatřetí náhrady vzniklé újmy.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) XH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 237, 20.6.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – WhatsApp Ireland v. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

(Věc T-709/21) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Ochrana osobních údajů – Návrh rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu – Řešení sporů mezi dozorovými úřady Evropským sborem pro ochranu osobních údajů – Závazné rozhodnutí – Článek 60 odst. 4 a čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 – Akt, který nelze napadnout žalobou – Přípravný akt – Neexistence bezprostředního dotčení“)

(2023/C 63/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: WhatsApp Ireland Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: H. G. Kamann, F. Louis, A. Vallery, advokáti, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan, solicitors, P. Sreenan, D. McGrath, SC, C. Geoghegan a E. Egan McGrath, barristers)

Žalovaný: Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (zástupci: I. Vereecken a G. Le Grand, zmocněnci, ve spolupráci s G. Ryelandtem, E. de Lophemem a P. Vernetem, advokáty)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení závazného rozhodnutí Evropského sboru pro ochranu osobních údajů 1/2021 ze dne 28. července 2021 týkajícího se sporu mezi dotčenými dozorovými úřady, který vyvstal v důsledku návrhu rozhodnutí týkajícího se společnosti WhatsApp, jež vypracoval Data Protection Commission (orgán dohledu v oblasti ochrany osobních údajů fyzických osob, Irsko).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích Finské republiky, Evropské komise, Evropského inspektora ochrany údajů a Computer & Communication Industry Association na vstup vedlejšího účastníka do řízení ani o žádostech o ochranu důvěrnosti, k jejichž podání vedly.
- 3) Společnost WhatsApp Ireland Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským sborem pro ochranu osobních údajů s výjimkou nákladů, které posledně uvedený vynaložil na návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 4) Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, Finská republika, Komise, Evropský inspektor ochrany údajů a Computer & Communication Industry Association ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 2, 3.1.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – ICA Traffic v. Komise(Věc T-717/21) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Veřejné zakázky – Vyjednávací řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky – Dodávání dezinfekčních robotů do evropských nemocnic v souvislosti s krizí způsobenou pandemií covidu-19 – Maximální množství výrobků, které mají být dodány na základě rámcové dohody – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)

(2023/C 63/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ICA Traffic GmbH (Dortmund, Německo) (zástupci: S. Hertwig a C. Vogt, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Mantl, B. Araujo Arce a M. Ilkova, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení údajného rozhodnutí Komise, které bylo zveřejněno v tiskové zprávě ze dne 21. září 2021, o objednavce dalších 105 UV dezinfekčních robotů pro evropské nemocnice. (COVID-19).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Společnosti ICA Traffic GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 2, 3.1.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Sunrise Medical a Sunrise Medical Logistics v. Komise(Věc T-721/21) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Celní unie – Společný celní sazebník – Celní a statistická nomenklatura – Zařazení do kombinované nomenklatury – Číslo celního sazebníku – Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)

(2023/C 63/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sunrise Medical BV (Amsterdam, Nizozemsko), Sunrise Medical Logistics BV (Amsterdam) (zástupci: L. Ruessmann a J. Beck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Hradil a M. Salyková, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou založenou na článku 263 SFEU se žalobkyně domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/1367 ze dne 6. srpna 2021 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. 2021, L 294, s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnostem Sunrise Medical BV a Sunrise Medical Logistics BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 17.1.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2022 – EMS v. EUIPO (AIRFLOW)

(Věc T-751/21) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka AIRFLOW – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 63/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: EMS Electro Medical Systems GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: K. Scheib a C. Schulte, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Klee a E. Nicolás Gómez, zmocněnci)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 29. září 2021 (věc R 546/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti EMS Electro Medical Systems GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 64, 7.2.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Kremer v. Komise

(Věc T-110/22) (¹)

(„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Starobní důchod – Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Unie – Převod do unijního systému – Uznání odpracovaných let – Žaloba na neplatnost – Žádost o vrácení převedeného kapitálu, který nevedl k uznání let služby – Lhůta pro podání stížnosti – Bezdůvodné obohacení – Zjevná nepřijatelnost“)

(2023/C 63/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Christiane Kremer (Brusel, Belgie) (zástupci: D. Grisay a A. Ansay, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin, M. Brauhoff a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupci: J. Van Pottelberge a M. Windisch, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a I. Demoulin, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobkyně v podstatě domáhá jednak zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 24. února 2022, kterým se zamítá její stížnost v rozsahu, v němž se týká zrušení oznámení ze dne 13. ledna 2017 o stanovení jejích nároků na důchod a jednak vrácení jejího spisu orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy jménem Komise pro účely stanovení částky, která jí má být vrácena a podpůrně uložení povinnosti Komisi zaplatit částku ve výši 55 401,07 eur jako bezdůvodné obohacení.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) Christiane Kremer ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 158, 11.4.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – Baert v. Komise

(Věc T-111/22) (¹)

(„Veřejná služba – Starobní důchod – Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Unie – Převod do unijního systému – Uznání odpracovaných let – Žaloba na neplatnost – Žádost o vrácení převedeného kapitálu, který nevedl k uznání let služby – Lhůta pro podání stížnosti – Bezdůvodné obohacení – Zjevná nepřijatelnost“)

(2023/C 63/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce Rhonny Baert (Deinze, Belgie) (zástupci: D. Grisay a A. Ansay, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin, M. Brauhoff a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupci: J. Van Pottelberge a M. Windisch, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a I. Demoulin, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobce v podstatě domáhá jednak zrušení údajně implicitního rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. února 2022, kterým se zamítá jeho stížnost v rozsahu, v němž se týká zrušení oznámení ze dne 21. prosince 2016 o stanovení jeho nároků na důchod a jednak vrácení jeho spisu orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy jménem Komise pro účely stanovení částky, která jí má být vrácena a podpůrně uložení povinnosti Komisi zaplatit částku ve výši 31 066,80 eur jako bezdůvodné obohacení.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) Rhonny Baert ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

3) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 158, 11.4.2022.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. listopadu 2022 – Belavia v. Rada

(Věc T-116/22 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření vzhledem k situaci v Bělorusku – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2023/C 63/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Belavia – Belarusian Airlines AAT (Minsk, Bělorusko) (zástupci: N. Tuominen a L. Engelen, advokáti)

Odpůrkyně: Rada Evropské unie (zástupci: A. Boggio Tomasaz a A. Antoniadis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhem na základě článků 278 a 279 SFEU se žalobkyně domáhá odkladu vykonatelnosti prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2125 ze dne 2. prosince 2021, kterým se provádí rozhodnutí 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Bělorusku (Úř. věst. 2021, L 430 I, s. 16), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2021/2124 ze dne 2. prosince 2021, kterým se provádí čl. 8a odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. 2021, L 430 I, s. 1), v rozsahu, v němž se jí týkají.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2022 – Suicha v. EUIPO – Michael Kors (Switzerland) International (MK MARKTOMI MARKTOMI)

(Věc T-264/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie MK MARKTOMI MARKTOMI – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie MK MICHAEL KORS – Relativní důvod neplatnosti – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 63/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lin Suicha (Wenxi, Čína) (zástupce: J. Donoso Romero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a I. Stoycheva, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Michael Kors (Switzerland) International GmbH (Manno, Švýcarsko) (zástupci: J. van Manen, E. van Gelderen a L. Fresco, advokáti)

Předmět věci

Svou žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 10. března 2022 (věc R 1899/2021-1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Lin Suicha ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Michael Kors (Switzerland) International GmbH.
- 3) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 244, 27.6.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. prosince 2022 – AMO Development v. EUIPO (Lékařské nástroje)

(Věc T-311/22) (¹)

„(Průmyslový) vzor Společenství – (Průmyslové) vzory Společenství znázorňující lékařské nástroje – Nepodání žádosti o obnovu zápisu – Výmaz (průmyslových) vzorů po uplynutí doby platnosti zápisu – Žádost o navrácení do původního stavu – Článek 67 nařízení (ES) č. 6/2002 – Povinnost zachování péče – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2023/C 63/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: AMO Development LLC (Santa Ana, Kalifornie Spojené státy) (zástupci: J. Day, solicitor a T. de Haan, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Klee a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. března 2022 (věc R 1433/2021-3).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) AMO Development LLC nahradí náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 276, 18.7.2022.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Portumo Madeira a další v. Komise**(Věc T-713/22)**

(2023/C 63/71)

Jednací jazyk: *portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Portumo – Madeira – Montagem e Manutenção de Tubaria, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko), Ponticelli – Consultadoria Técnica, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal), Ponticelli Angoil – Serviços Para a Indústria Petrolífera, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal) (zástupci: M. Muñoz Pérez a P. Casillas Vázquez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca de Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] ⁽¹⁾;
- podpůrně zrušil čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí a příkaz k navrácení podpory obsažený v tomto ustanovení;
- podpůrně zrušil čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí a příkaz k navrácení podpory obsažený v tomto ustanovení, a to v důsledku nesprávné metody výpočtu uplatněného k určení základu podpory;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

První žalobní důvod vychází z porušení rozhodnutí Komise ze dne 27. června 2007 ve věci N421/2006, rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2013 ve věci SA.34160 (2011/N), pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013, jakož i čl. 107 odst. 3 písm. a) a článků 21, 45, 49, 54 a 56 SFEU spočívajících v tom, že Komise použila restriktivní výklad pojmu „činnosti fakticky i fyzicky vykonávané na Madeíře“ a „vytvoření a udržení pracovních míst v regionu“.

Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU spočívajících v tom, že režim podpor nebyl na témže základě přímo prohlášen za slučitelný.

Třetí žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z neplatnosti čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je příkaz k navrácení obsažený v tomto ustanovení v rozporu s čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589, neboť je v rozporu s obecnými zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.

Čtvrtý žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z neplatnosti čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je nesprávně určen vyměřovací základ údajné státní podpory.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 217, s. 49.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Nova Ship Invest v. Komise**(Věc T-720/22)**

(2023/C 63/72)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Nova Ship Invest, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: M. Muñoz Pérez a P. Casillas Vázquez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca de Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] ⁽¹⁾;
- podpůrně zrušil čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí a příkaz k navrácení podpory obsažený v tomto ustanovení;
- podpůrně zrušil čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí a příkaz k navrácení podpory obsažený v tomto ustanovení, a to v důsledku nesprávné metody výpočtu uplatněného k určení základu podpory;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

První žalobní důvod vychází z porušení rozhodnutí Komise ze dne 27. června 2007 ve věci N421/2006, rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2013 ve věci SA.34160 (2011/N), pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013, jakož i čl. 107 odst. 3 písm. a) a článků 21, 45, 49, 54 a 56 SFEU spočívajících v tom, že Komise použila restriktivní výklad pojmu „činnosti fakticky i fyzicky vykonávané na Madeiře“ a „vytvoření a udržení pracovních míst v regionu“.

Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU spočívajících v tom, že režim podpor nebyl na témže základě přímo prohlášen za slučitelný.

Třetí žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z neplatnosti čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je příkaz k navrácení obsažený v tomto ustanovení v rozporu s čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589, neboť je v rozporu s obecnými zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.

Čtvrtý žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z neplatnosti čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se navrácení neslučitelných podpor zakládá na nesprávně určeném základě podpory.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 217, s. 49.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Neottolema v. Komise

(Věc T-724/22)

(2023/C 63/73)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Neottolema, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: G. Leite de Campos a M. Clemente, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 až 3, čl. 4 odst. 1 až 3 a druhou část odstavce 4, a články 5 a 6 rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III (oznámeno pod číslem C(2020) 8550) ⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU a článků 21 až 23 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015.

Druhý žalobní důvod vycházející z nezhojitelného rozporu mezi napadeným rozhodnutím a jeho odůvodněním.

Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady svěřené pravomocí zakotvené v článku 5 SFEU.

Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU vzhledem k tomu, že v některých případech zahrnutých v rozhodnutí neexistuje státní podpora a portugalský stát se bezdůvodně obohatil, v rozporu se zásadou, že porušitel (portugalský stát) nesmí mít z porušení prospěch.

Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 26 SFEU pokud jde o podporu vnitřního trhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 217, s. 49.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Register.com v. Komise

(Věc T-725/22)

(2023/C 63/74)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Register.com LP – Sucursal em Portugal (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: G. Leite de Campos a M. Clemente, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 až 3, čl. 4 odst. 1 až 3 a druhou část odstavce 4, a články 5 a 6 rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III ⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU a článků 21 až 23 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015.

Druhý žalobní důvod vycházející z nezhojitelného rozporu mezi napadeným rozhodnutím a jeho odůvodněním.

Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady svěřeni pravomocí zakotvené v článku 5 SFEU.

Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU vzhledem k tomu, že v některých případech zahrnutých v rozhodnutí neexistuje státní podpora a portugalský stát se bezdůvodně obohatil, v rozporu se zásadou, že porušitel (portugalský stát) nesmí mít z porušení prospěch.

Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 26 SFEU pokud jde o podporu vnitřního trhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 217, s. 49.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2022 – TB v. ENISA

(Věc T-760/22)

(2023/C 63/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TB (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil hodnotící zprávu služebního postupu za rok 2020 vyplývající z rozhodnutí výkonného ředitele agentury ENISA 8/2022 ze dne 3. února 2022 v rozsahu, v němž obsahuje následující poznámky:
 - V části B.1 „Efektivita“, strana 4 – bod 2) vytváří politiku boje proti podvodům, aktualizuje politiku pro whistleblowing a kodex chování:
 - „[...] Politika pro whistleblowing byla Úřadem pro politiku aktualizována jako návrh, ale nebyla dále zpracována s cílem získat předchozí souhlas od útvarů Komise, který byl zvláštním předpokladem (ustanovení o přezkumu v rozhodnutí správní rady) pro přezkum politiky pro whistleblowing. Pokud jde o kodex chování pro ENISA, rozhodnutí Komise bylo ve formě publikace (kniha) připojeno k rozhodnutí správní rady o strategii pro boj proti podvodům. Kodex chování proto nebyl správní radou přijat. Akční plán strategie pro boj proti podvodům na rok 2021 předpokládá vypracování kodexu chování ve formě rozhodnutí správní rady.“

- V části B.1 „Efektivita“, strana 4 – bod 3) dosažení optimální míry závazků:
 - „[...] avšak správa rozpočtu by se ještě mohla zlepšit (zejména při sledování C8 a přenosů prostředků).“
- V bodě B.2 „Způsobnost“, strana 4:
 - „[...] V Úřadu pro politiku však z hlediska finančních toků došlo k několika situacím, které vedly k výjimkám v registru, zejména jako následný závazek nebo nesprávné použití prostředků C8 a C1, jeden ve výši více než 10 000,00 eur.“
- V bodě B.3 „Chování“, strana 6:
 - „[...] To však také vede k několika situacím, kdy dočasný zaměstnanec zastupuje Agenturu u mezinárodních partnerů pro společné předávání informací (přípravy ECSM s partnery z USA), jako příklad.“
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 26. srpna 2022, kterým byla zamítnuta stížnost, kterou podal žalobce proti hodnotící zprávě služebního postupu za rok 2020 a proti rozhodnutí výkonného ředitele ENISA 8/2022 ze dne 3. února 2022;
- uložil náhradu nemajetkové újmy, kterou žalobce utrpěl;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že hodnotící zpráva služebního postupu za rok 2020 a rozhodnutí o odvolání jsou protiprávní, neboť nedošlo k žádnému skutečnému dialogu a opakování hodnotícího řízení je stíženo porušením správního sdělení 1/2021, strana 9, a čl. 6 odst. 3 rozhodnutí č. MB/2015/15.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že hodnotící zpráva služebního postupu za rok 2020 a rozhodnutí o odvolání jsou stíženy zjevně nesprávnými posouzeními a nedostatečným odůvodněním a porušením článku 5 rozhodnutí č. MB/2015/15 a správního sdělení 1/2021, strany 11 a 12.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že hodnotící zpráva služebního postupu za rok 2020 a rozhodnutí o odvolání jsou stíženy porušením pravidel objektivit a nestrannosti, porušením čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a porušením povinnosti náležité péče a povinnosti poskytnout pomoc a také porušením povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2022 – Frajese v. Komise

(Věc T-786/22)

(2023/C 63/76)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Giovanni Frajese (Řím, Itálie) (zástupkyně: O. Milanese a A. Montanari, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil

- 1) prováděcí rozhodnutí Evropské komise ze dne 3. října 2022 o registraci humánního léčivého přípravku „Spikevax – elasomeran“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004⁽¹⁾, a o zrušení rozhodnutí C(2021)94 final zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 30. listopadu 2022, a

- 2) prováděcí rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. října 2022 o registraci humánního léčivého přípravku „Comirnaty – tozinameran, mRNA vakcína proti COVID-19 (změna na úrovni nukleozidu)“ vydané podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004, a o zrušení rozhodnutí C (2020) 9598 (final) zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 30. listopadu 2022,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence nebo neúplnosti studií účinnosti a bezpečnosti, porušení nařízení (ES) 507/2006 ⁽²⁾, 726/2004 a směrnice 2001/83/ES ⁽³⁾, jakož i Smluv a právní úpravy Společenství.

V tomto ohledu žalobce uvádí:

- Neexistence nebo neúplnost studií. Povinnosti uložené podmíněnou registrací nebyly dodrženy a randomizované klinické zkoušky kontrolované vůči slepým pokusům podávání placebo pozorovatelem nebyly nikdy doplněné. V přílohách prováděcích rozhodnutí napadených žalobou je výslovně uvedena neexistence studií, jež jsou považovány za zásadní a od nichž nelze upustit ve smyslu nařízení č. 726/2004 a 507/2006 a směrnice 2001/83/ES pro účely registrace. Schválené léky obsahují pomocné látky (ALC-0315, ALC-0159 a SM-102), jejichž použití je povoleno jen pro účely výzkumu, přičemž humánní nebo veterinární použití je zakázáno. Bezpečnost použití technologie a její farmako-toxikologické aspekty nebyly prokázány ani přezkoumány.
- Nedoplnění studií nebo jejich předčasné ukončení ve vztahu k původně stanovené lhůtě. V průběhu těchto dvou let byla zjištěna nepřítomnost sterilizujícího účinku registrovaných léčivých přípravků a jejich schopnosti snížit závažné účinky nemoci. Tento důkaz nemůže být předložen, jelikož skupiny, kterým bylo podáno placebo, již byly očkovány, čímž byly odstraněny kontrolní skupiny. Kromě toho chybějící bezpečnost registrovaných léčivých přípravků, která je prokázána mnohými zveřejněnými studiemi, a stejné údaje týkající se dohledu nad léčivými přípravky, spojené s významným zvýšením úmrtnosti zaznamenaným ve všech zemích EU a mimo Evropské unie, v nichž proběhla intenzivní očkovací kampaň, jak je výslovně uvedeno v žalobě a jejich přílohách.
- Nepodání žádosti o změnu ze strany podniků. Registrace byly změněny na řádné jen z důvodu „předložených údajů“ a bez zvláštní žádosti farmaceutických podniků o změnu, což je ve zjevném rozporu s řádným postupem.
- Chybějící úplné stanovisko výboru.
- Neoznámení členskými státy v rozporu s článkem 10 nařízení (EU) č. 726/2004.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady předběžné opatrnosti.

V tomto ohledu žalobce uvádí, že napadené prováděcí rozhodnutí porušuje zásadu předběžné opatrnosti, která je definována v Deklaraci z Rio de Janeiro a převzata do Smlouvy o fungování Evropské unie, jež je uplatňována tehdy, když jev, výrobek nebo postup mohou mít potenciálně nebezpečné účinky a nelze s dostatečnou jistotou určit riziko. Uplatnění těchto zásad v oblasti zdraví a farmaceutických inovací znamená, že pokud existuje vědecká nejistota, ze které vyplývá možnost závažného a nezvratného nebezpečí, musí být při volbě mezi systematickým nebo přinejmenším jednorázovým použitím nebo nepoužitím tohoto výrobku rozhodnuto ve prospěch nepoužití, jelikož musí mít převahu ochrana zdraví jednotlivce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2006, L 92, s. 6).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).

Žaloba podaná dne 19. prosince 2022 – PT v. Komise

(Věc T-788/22)

(2023/C 63/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: PT (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

určil a rozhodl, že

- se Evropské komisi ukládá povinnost nahradit žalobkyni aktualizovanou kapitálovou hodnotu jejích nároků na důchod, které převedla do důchodového systému orgánů Evropské unie na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu,
- se Evropské komisi ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

Žalobkyně se domáhá bezdůvodného obohacení v rozsahu, v němž převedla své nároky na důchod do důchodového systému orgánů Evropské unie (dále jen „DSEU“), což vedlo k „započtení“ příspěvkových let uznaných v DSEU. Toto „započtení“ však nevedlo k žádnému navýšení důchodu, který je jí vyplácen na základě čl. 77 čtvrtého pododstavce služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a který se vypočítává výhradně na základě let služby (s výjimkou let služby uznaných v rámci převodu nároků na důchod).

Odmítnutí obnovit převedené nároky na důchod, které nemá žádný účinek při použití mechanismu životního minima uvedeného v čl. 77 čtvrtém pododstavci služebního řádu, vede podle žalobkyně k bezdůvodnému obohacení ve prospěch Evropské unie.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Sberbank Europe v. ECB

(Věc T-790/22)

(2023/C 63/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sberbank Europe AG (Viedeň, Rakousko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 21. září 2022, kterým ECB zamítla žádost žalobkyně o přístup k hodnocení ECB o existenci či hrozbě krizové situace podanou na základě předpisů o přístupu veřejnosti k dokumentům v případě Sberbank Slovenia (Sberbank banka d.d);
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila práva žalobkyně, jelikož se nevypořádala s žádostí žalobkyně v rámci jednoho uceleného rozhodnutí, které by zohlednilo všechny relevantní právní aspekty, a konkrétně že ECB opomenula určité důvody pro poskytnutí přístupu, že některé důvody pro poskytnutí přístupu uměle pominula, že chybně vyložila režim přístupu veřejnosti způsobem, který nerozšiřuje, ale naopak omezuje přístup a transparentnost, že nevyložila a neuplatnila všechny režimy přístupu uceleným způsobem, že neuvedla odpovídající odůvodnění, že pochybila, když přijala oddělené rozhodnutí o potenciálním právu na přístup podle čl. 22 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ⁽¹⁾ a podle čl. 32 odst. 1 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu ⁽²⁾, že ze svých úvah chybně vyloučila zásadu účinné právní ochrany podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a že chybně vycházela z předpokladu, že má povinnost nezpřístupnit redakčně neupravený text hodnocení o existenci či hrozbě krizové situace.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné a došlo v něm ke zjevně nesprávnému posouzení, neboť neobsahuje žádné zjistitelné důvody a žádné vysvětlení, proč konkrétně neměly být zpřístupňovány redakčně upravené části hodnocení o existenci či hrozbě krizové situace.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB nesprávně vyložila a uplatnila čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům ⁽³⁾, článek 27 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, článek 53 směrnice o přístupu k činnosti úvěrových institucí ⁽⁴⁾ a rozhodnutí Soudního dvora ve věci Baumeister ⁽⁵⁾.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB nesprávně vyložila a uplatnila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí trpí procesní vadou, neboť ECB v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí neposkytla přístup ke spisu v souladu s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (Úř. věst. 2004, L 80, s. 42).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2018, Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht v. Ewald Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464).

Žaloba podaná dne 26. prosince 2022 – Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles a další v. Rada

(Věc T-797/22)

(2023/C 63/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles (Brusel, Belgie) a dalších deset žalobců (zástupci: P. de Bandt, T. Ghysels, J. Nowak, T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil čl. 1 odst. 12 nařízení Rady (EU) 2022/1904 ze dne 6. října 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině a čl. 1 odst. 13 nařízení Rady (EU) 2022/2474 ze dne 16. prosince 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, a to v rozsahu, v němž nahrazují a mění odstavce 2 a 4 až 12, resp. odstavce 2 a 4 až 11 článku 5n nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, pokud jde o právní služby;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základních práv na soukromí a práva na přístup k právní ochraně, která jsou stanovena v člancích 7 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož obecný režim zákazu poskytování služeb právního poradenství představuje zásah do práva každého jednotlivce obrátit se na svého advokáta za účelem právní konzultace, jakož i na zásadu profesního tajemství a zásadu nezávislosti advokáta.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jelikož zavedení obecného režimu zákazu poskytování služeb právního poradenství nemůže dosáhnout legitimních cílů, které Unie sleduje v rámci konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou, a překračuje meze toho, co je striktně nezbytné k dosažení těchto cílů.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty, jelikož zavedený obecný režim zákazu poskytování služeb právního poradenství není ani jasný, ani přesný a neumožňuje žádnou předvídatelnost, pokud jde o jeho použití.

Žaloba podaná dne 28. prosince 2022 – Ordre des avocats à la cour de Paris a Couturier v. Rada

(Věc T-798/22)

(2023/C 63/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Ordre des avocats à la cour de Paris (Paříž, Francie), Julie Couturier (Paříž) (zástupkyně: L. Donnedieu de Vabres, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že má pravomoc rozhodnout o této žalobě na neplatnost, neboť v případě nařízení přijatého na základě článku 215 SFEU, které dodává účinek postojům Unie činěným v kontextu SZBP, není jeho pravomoc přezkumu v plné jurisdikci nijak omezena,
- prohlásil jejich žalobu za přípustnou na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU,

- zrušil čl. 1 bod 12) nařízení Rady (EU) 2022/1904 ze dne 6. října 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, a čl. 1 bod 13) nařízení Rady (EU) 2022/2474 ze dne 16. prosince 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, v rozsahu, v němž byl jimi nahrazen a změněn čl. 5n odst. 2 a 4 až 12 a poté odst. 2 a 4 až 11 nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, pokud se jedná o právní poradenské služby, neboť uvedený článek 5n v pozměněném znění:

- porušuje povinnost uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU,

- porušuje:
 - profesní tajemství advokáta chráněné v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie,

 - právo „poradit se“ s advokátem chráněné v čl. 47 druhém pododstavci Listiny základních práv Evropské unie,příčemž nebyla respektována podstata těchto práv a svobod ani zásada proporcionality, jak to ukládá čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv,

- uložil Radě náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU.

- Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že Rada nepodává žádné vysvětlení k důvodu všeobecného zákazu poskytování právních poradenských služeb v nesporných záležitostech. Jediný bod odůvodnění týkající se tohoto všeobecného zákazu (bod 19 odůvodnění nařízení 2022/1904) je totiž jen prostou definicí předmětných služeb a v žádném případě „jasným a jednoznačným“ vysvětlením „úvah orgánu, který je autorem daného aktu“, jak přitom požaduje Soudní dvůr i Tribunál. Vzhledem k tomu, že neobsahuje žádné vysvětlení k důvodu tohoto zákazu a k tomu, jak by umožnil dosáhnout sledovaného cíle, neumožňuje tudíž žalobcům seznámit se s důvody přijatého opatření a příslušnému soudu provést přezkum.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení profesního tajemství advokáta.

- Podle žalobců by advokát, který by chtěl radit právnické osobě nebo organizaci usazené v Rusku s tím, že takové právní poradenství spadá do působnosti výjimek podle pozměněného čl. 5n odst. 10 nařízení č. 833/2014, byl nucen žádat o předchozí souhlas příslušného vnitrostátního orgánu, a za tím účelem mu tedy odhalit informace – které jsou přitom přísně důvěrné – nejen o obsahu, ale také o existenci poradenství, které má zajistit, a o svém potenciálním mandantovi. Tento zásah do profesního tajemství advokáta není vhodný k dosažení sledovaného cíle, ani není z hlediska tohoto cíle nezbytně nutný.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva „poradit se“ s advokátem.

- Podle žalobců pozměněný článek 5n nařízení č. 833/2014 tím, že osobu zbavuje práva na právní poradenství poskytované advokátem, znemožňuje, aby jí byl objasněn rozsah jejích práv a aby se rozhodla o předložení věci příslušnému soudu. Právo poradit se v souvislosti s případným podáním žaloby přitom musí být chráněno v souladu s článkem 47 Listiny. Toto porušení práva „poradit se“ s advokátem není vhodné k dosažení sledovaného cíle, ani není z hlediska tohoto cíle nezbytně nutné.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2022 – TZ v. Rada**(Věc T-803/22)**

(2023/C 63/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TZ (zástupce: J. Janssen, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za přípustné žalobní důvody domáhající se zrušení uvedené v této žalobě a vyhověl jim;
- zrušil kapitolu III nařízení Rady (EU) 2022/1854 ze dne 6. října 2022 o intervenci v mimořádné situaci s cílem řešit vysoké ceny energie ⁽¹⁾ (dále jen „napadené nařízení“);
- podpůrně zrušil článek 15 napadeného nařízení v rozsahu, v němž umožňuje zpětný výběr solidárního příspěvku za rok 2022; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení bylo nesprávně přijato na základě čl. 122 odst. 1 SFEU a že mělo být přijato Radou na základě jednomyslnosti po konzultaci s Evropským parlamentem zvláštním legislativním postupem, neboť napadené nařízení obsahuje fiskální opatření.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadeným nařízením bylo porušeno právo na vlastnictví zakotvené v článku 1 protokolu 1 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a článku 17 Listiny základních práv EU, jakož i unijní zásady zákonnosti a právní jistoty, a to v rozsahu, v němž napadené nařízení umožňuje zpětné uplatnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 2022, 261 I, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2022 – Polsko v. Evropská komise**(Věc T-830/22)**

(2023/C 63/82)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a S. Żyrek, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise obsažená v dopisech ze dne 12. října 2022 ⁽¹⁾ a 23. listopadu 2022 ⁽²⁾, týkající se započtení pohledávek z titulu denního penále uloženého usnesením místopředsedy Soudního dvora ze dne 27. října 2021, Komise v. Polsko (C-204/21 R, EU:C:2021:878), za období od 15. července 2022 do 29. srpna 2022;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalovaná porušení článků 101 a 102, ve spojení s článkem 98 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾ tím, že Komise uplatnila postup uhrazení pohledávek započtením, ačkoliv usnesení ze dne 27. října 2021 ukládalo denní penále za období do dne splnění povinností vyplývajících z usnesení místopředsdkyně Soudního dvora ze dne 14. července 2021 ⁽⁴⁾ a předpisy, u nichž požadovalo usnesení ze dne 14. července 2021 pozastavení uplatňování, přestaly být uplatňovány dne 15. července 2022.

⁽¹⁾ Dopis Evropské komise ze dne 12. října 2022, Ref. ARES(2022)7041596.

⁽²⁾ Dopis Evropské komise ze dne 23. listopadu 2022, Ref. ARES(2022)8087579.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

⁽⁴⁾ Usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 14. července 2021, Komise v. Polsko, C-204/21 R, EU:C:2021:593.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2022 – TO v. EUAA

(Věc T-831/22)

(2023/C 63/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: TO (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro otázky azylu (EUAA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou, a tudíž;
- zrušil rozhodnutí [*důvěrně*] ⁽¹⁾ o ukončení pracovního poměru žalobkyně, referenční číslo [*důvěrně*], přijaté [*důvěrně*], které nabylo účinnosti ve stejný den a které jí bylo oznámeno [*důvěrně*];
- uložil žalované povinnost zaplatit předběžnou částku náhrady škody z titulu majetkové a nemajetkové újmy ve výši 45 000 eur s výhradou změny v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 1d, čl. 1e odst. 2, článků 12 a 12a, čl. 17 odst. 1, článku 22a a čl. 25 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie, které jsou obdobně použitelné pro smluvní zaměstnance podle článků 10 a 11 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, jakož i porušení článku 8, čl. 31 odst. 1, čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie a článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽²⁾ ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základních a obecných zásad unijního práva, mezi které patří, mimo jiné zásada účinného výkonu práva na obhajobu, zásada zákazu diskriminace, zásada důvěrnosti, zásada proporcionality a zásada řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady, která administrativně ukládá povinnost vydat rozhodnutí jen na základě právně přípustných důvodů, to znamená důvodů, které jsou rozhodné a nejsou stíženy zjevně nesprávným skutkovým nebo právním posouzením a překročením nebo zneužitím pravomoci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné péče a z porušení důstojnosti a dobré pověsti žalobkyně.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zejména článků 4, 5, 14, čl. 16 odst. 2 písm. b) a e), čl. 16 odst. 3, čl. 17 odst. 1 písm. e) a g), článků 18 a 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾ ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES.

⁽¹⁾ Důvěrné údaje vynechány.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 248, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. 2018, L 295, s. 39.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2023 – UA v. EUAA

(Věc T-3/23)

(2023/C 63/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: UA (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro otázky azylu (EUAA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou, a tudíž;
- zrušil rozhodnutí č. 99 spisová značka [důvěrně] ⁽¹⁾, přijaté správní radou EUAA dne [důvěrně], oznámené e-mailem dne [důvěrně] sekretariátem správní rady, a v případě potřeby všechny přípravné a/nebo prováděcí akty a rozhodnutí, kterými správní rada rozhodla mimo jiné o tom, že „[důvěrně] se ukládá povinnost nahradit újmu, kterou utrpěla Agentura z důvodu závažného provinění z jeho strany, které zakládá jeho osobní finanční odpovědnost podle článku 22 služebního řádu úředníků Evropské unie. Opatření a podmínky realizace této náhrady újmy budou oznámeny samostatně [důvěrně]“;
- uložil žalované povinnost zaplatit předběžnou částku náhrady škody ve výši 25 000 eur z titulu majetkové a nemajetkové újmy s výhradou změny v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 22 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), které jsou obdobně použitelné pro zaměstnance podle článku 11 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, porušení Pokynů týkajících se uplatňování článku 22 služebního řádu (finanční odpovědnost úředníků) a zejména jejich článků 2.1, 2.3.2 a 3.2, porušení práva na obhajobu, zejména článků 3, 4 a 22 přílohy IX služebního řádu (právo být vyslechnut), která se použije podle článku 22 služebního řádu, porušení čl. 41 odst. 1, čl. 41 odst. 2 písm. a), článku 48 a čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, věcné nesprávnosti vytýkaných skutkových okolností, nedostatečného odůvodnění, porušení zásady *non bis in idem*, porušení povinnosti řádné péče, zásady právní jistoty a řádné správy a zásady proporcionality, zásady jednotnosti veřejné služby a rovného zacházení, porušení presumpce správnosti aktů a zneužití pravomoci.

(¹) Důvěrné údaje vynechány.

Žaloba podaná dne 10. ledna 2023 – Illumina v. Komise

(Věc T-5/23)

(2023/C 63/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, Barrister-at-Law a F. González Díaz, M. Siragusa a T. Spolidoro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 28. října 2022 ve věci M.10938 – Illumina/GRAIL („rozhodnutí“);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení a dalších poplatků a výdajů vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise se v rozhodnutí dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného skutkového posouzení, když konstatuje, že byly splněny podmínky pro přijetí předběžných opatření podle čl. 8 odst. 5 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (¹) (nařízení o spojování).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí je nepřiměřené, obsahuje nesprávná skutková posouzení, není dostatečně odůvodněné nebo postrádá odůvodnění, když konstatuje, že předběžná opatření jsou nezbytná a přiměřená cílům čl. 8 odst. 5 písm. c) nařízení o spojování.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že ustanovení rozhodnutí o financování jsou nepřiměřená, jelikož neoprávněně omezují způsobilost společnosti Illumina kontrolovat přiměřenost žádostí o financování.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí protiprávně přenáší výkonné pravomoci Komise na dohlížejícího správce a vyžaduje od žalobkyně, aby nesla náklady spojené s činností dohlížejícího správce.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí nepřiměřeně vylučuje již existující smluvní povinnosti žalobkyně z výjimek z povinností oddělení a neuvádí pro toto vyloučení přiměřené důvody.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí ukládá nadměrná, nepřiměřená a pravděpodobně neproveditelná omezení na činnost stran v oblasti přijímání zaměstnanců v přechodném období.

(¹) Úř. věst. 2004, L 24, s. 1.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2022 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One v. Komise

(Věc T-780/19) (¹)

(2023/C 63/86)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. prosince 2022 – Schwa-Medico v. EUIPO – Med El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Věc T-76/22) (¹)

(2023/C 63/87)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 148, 4.4.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – PV v. Úřad evropského veřejného žalobce

(Věc T-443/22) (¹)

(2023/C 63/88)

Jednací jazyk: řečtina

Předsedkyně desátého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 380, 3.10.2022.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS